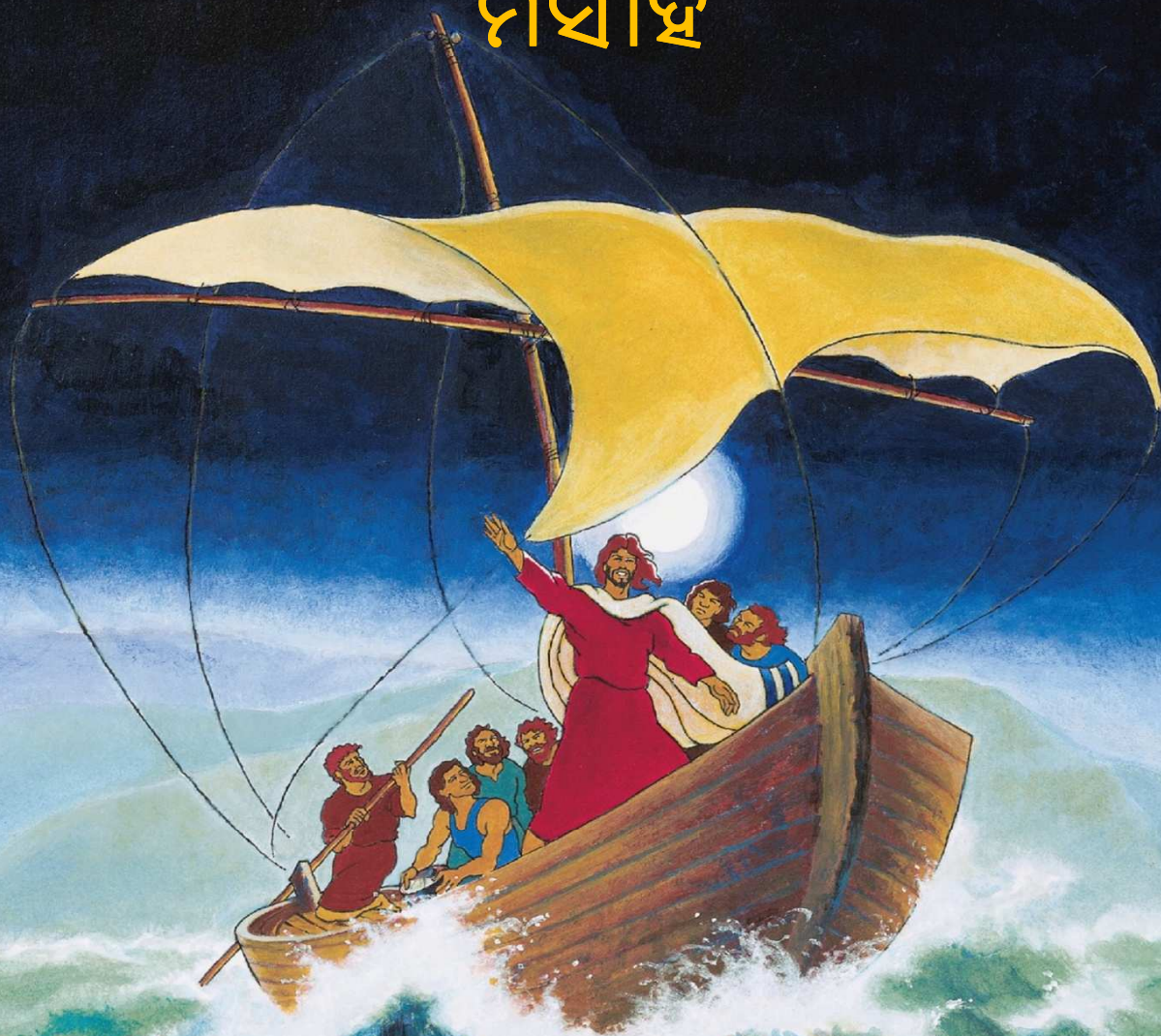
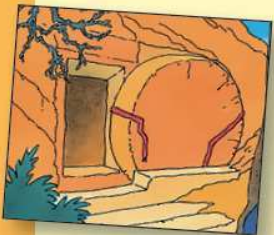
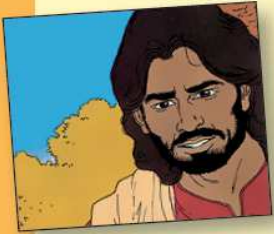
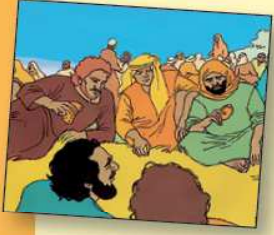


ପାଠ ଏବଂ ଚିତ୍ର : ଉଇଲିୟମ୍ ଡି ଭିନକ

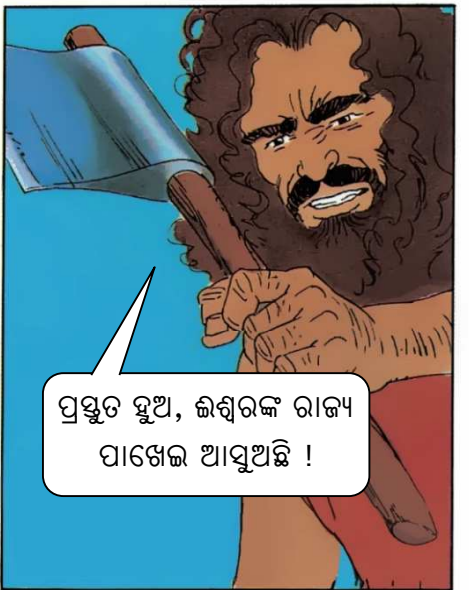
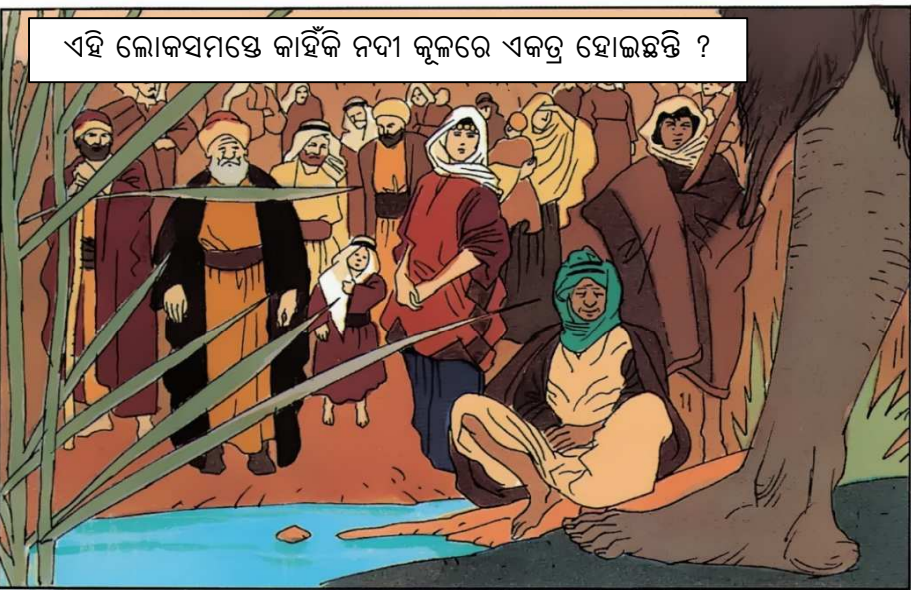
ଯୀଶୁ ମସୀହ



KILLENDE WINK









ଏକ ନୂଆ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କର !



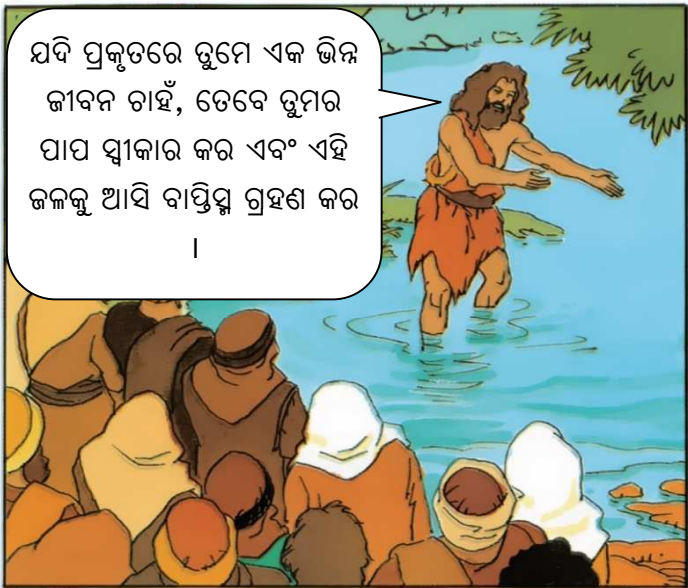
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ରୂପ କୁରାଡ଼ି ଗଛଗୁଡ଼ିକ ମୂଳରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାହୋଇ ରହିଛି ।



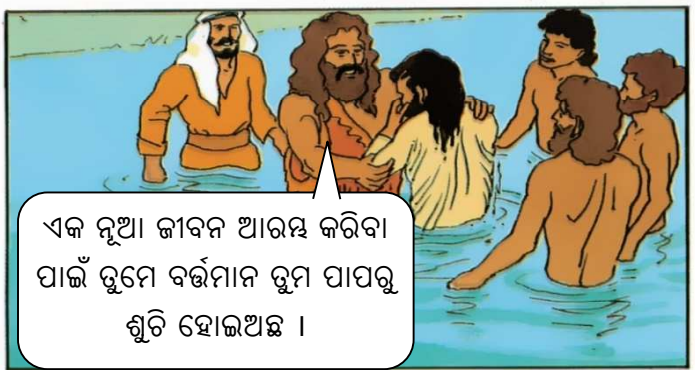
ଯେଉଁ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଫଳ ଫଳିବ ନାହିଁ ସେହିସବୁ କଟାଯାଇ ନିଆଁରେ ପକାଯିବ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ହୁଏତ ଏହିପରି କଟାଯାଇ ପାରୁ । କିଏ ବା ଏକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ?

ନିଶ୍ଚିତ ସତ କଥା ! ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରରୁ କେହି ବର୍ତ୍ତୀ ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋ ପରେ ଜଣେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଯେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।



ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନ ଚାହଁ, ତେବେ ତୁମର ପାପ ସ୍ଵୀକାର କର ଏବଂ ଏହି ଜଳକୁ ଆସି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କର ।



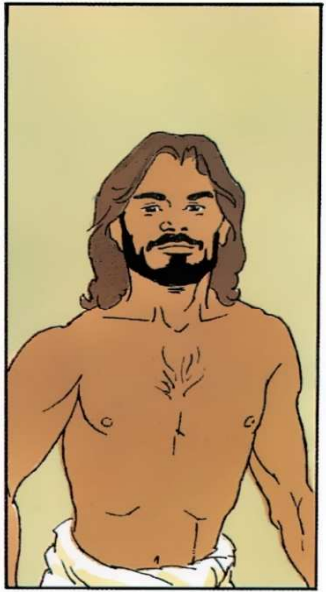
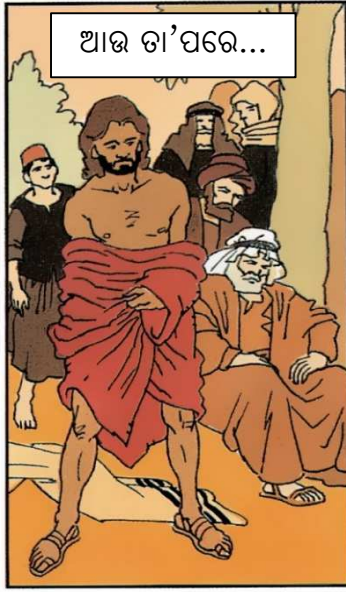
ଏକ ନୂଆ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପାପରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ ।

ନଦୀ କୂଳରେ ଥିବା ପ୍ରଚାରକଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ
ବାସ୍ତୁଜକ ଯୋହନ ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ ।

ମୁଁ ମହାନ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛି,
ଯିଏକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର
କିଏ ତାହା ଦେଖାଇବେ । ସେ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ
ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେବେ ।
ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ।



ଆଉ ତା'ପରେ...



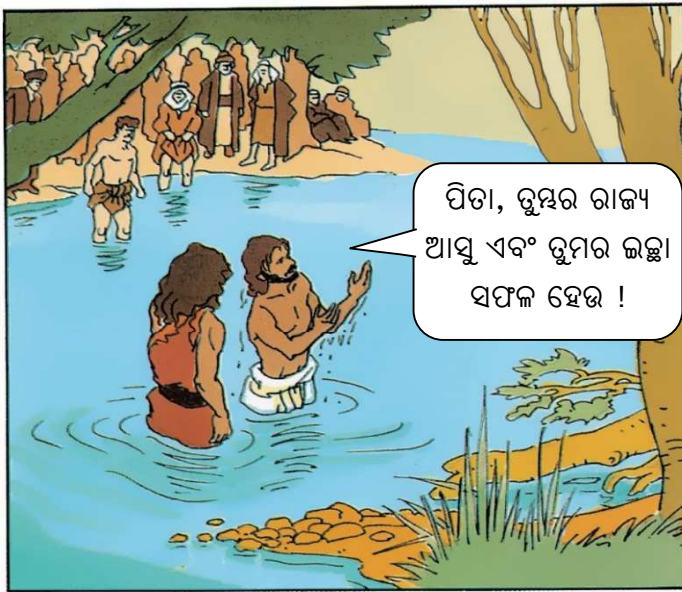
ମୁଁ... ମୁଁ ତୁମ
ଦ୍ଵାରା ବାପ୍ତିସ୍ମା
ନେବା ଉଚିତ୍ ।



ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କର ।
ତା'ପରେ ଈଶ୍ଵର ଯାହା
ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା
ଆମେ କରିବା ।

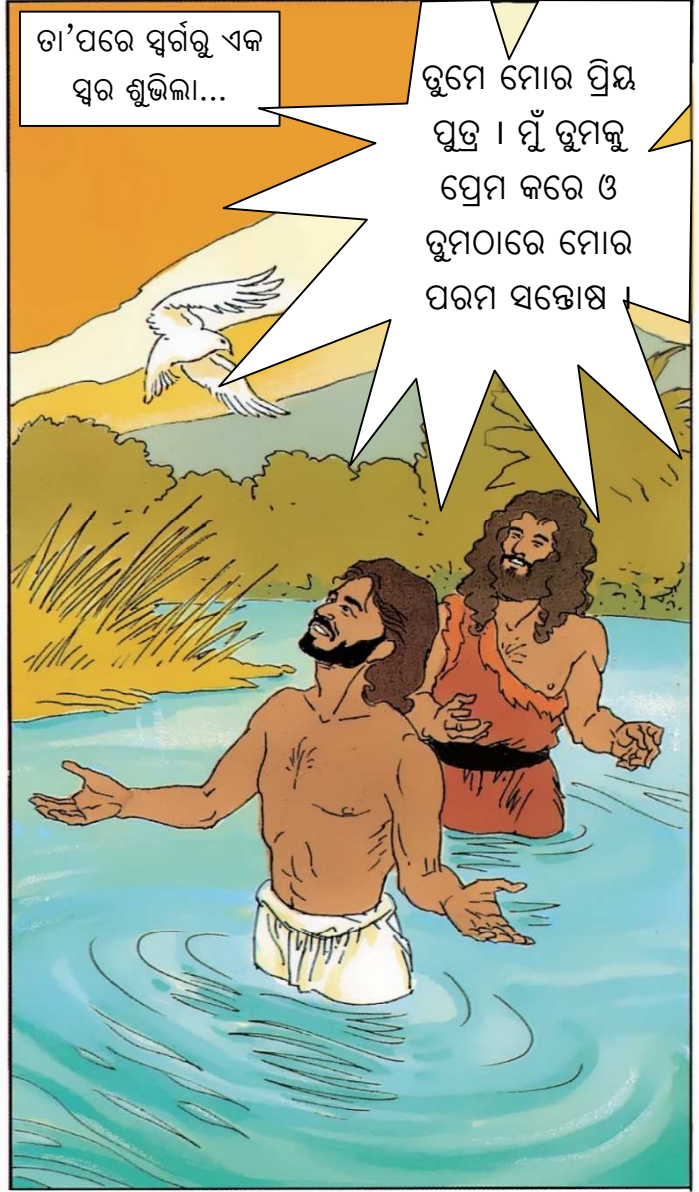


ପିତା, ତୁମର ରାଜ୍ୟ
ଆସୁ ଏବଂ ତୁମର ଇଚ୍ଛା
ସଫଳ ହେଉ !



ତା'ପରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଏକ
ସ୍ଵର ଶୁଭିଳା...

ତୁମେ ମୋର ପ୍ରିୟ
ପୁତ୍ର । ମୁଁ ତୁମକୁ
ପ୍ରେମ କରେ ଓ
ତୁମଠାରେ ମୋର
ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।

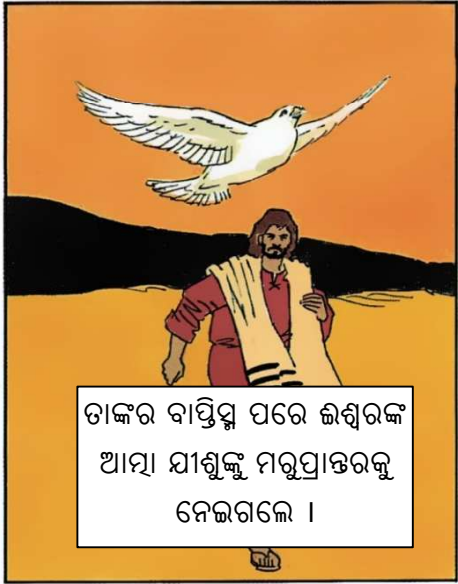


ଆମ ଯୁଗର ଏହା ଆରମ୍ଭ ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଭୁବକ ମସୀହାଙ୍କର ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରାଟ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର କେବଳ ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶ ମାତ୍ର ।



ଇସ୍ରାଏଲରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ମନେ କରୁଥିଲେ ଓ ମସୀହାଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲେ । ସେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମସୀହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟପରତାକୁ ଉନ୍ନିତ କରିବେ ।

ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ କୂଳରେ ଯୋହନ ଭୁବକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଉଛନ୍ତି ।



ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମରୁପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନେଇଗଲେ ।

ସେ ସେଠାରେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ଉପବାସ ରହିଲେ । ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ଦ୍ଵାରା ସେ ନିଜର ପ୍ରଦତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମ୍ପ ରୂପେ ଜାଣି ପାରିବେ ।



ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଗତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ କ୍ଷମ୍ପ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅଟେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଯୀଶୁ ଶୟତାନକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ଯିଏକି ଅନ୍ଧକାରର କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ କ୍ଷୟଶୀଳତା ଦ୍ଵାରା ଏ ଜଗତରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରେ ।



କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିପକ୍ଷ, ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ।

ତୁମେ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି
ପଥରଗୁଡ଼ାକ ରୋଟୀରେ ପରିଣତ କର ।

ନା ! ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା
ଲେଖାଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ
ରୋଟୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର
ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଆବଶ୍ୟକ ।

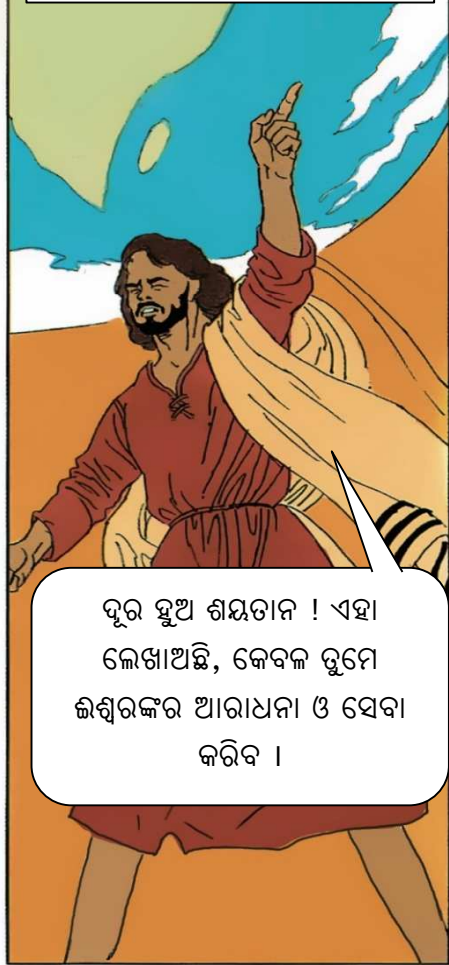
ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର
ତେବେ ତାକୁ ପ୍ରମାଣ କର ! ମନ୍ଦିରର
ଛାତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼ ।
ଦୂତମାନେ ତୁମକୁ ତୋଳି ଧରିବେ ଏହା
କ'ଣ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ ?

ତୁମେ ଯଦି ସତରେ ମୋତେ ଭୃମିଷ୍ଠ
ପ୍ରମାଣ ଓ ଆରାଧନା କରିବ, ତେବେ
ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମକୁ
ଦେବି !

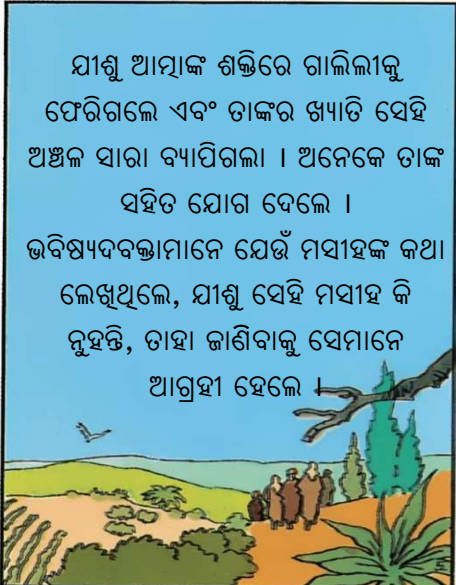
ଏହାପରେ ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ଆସି
ତାହାଙ୍କର ସେବା କଲେ ।



ଏହା ମଧ୍ୟ
ଲେଖାଅଛି : ତୁମେ
ଆପଣ ପ୍ରଭୁ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା
କରିବ ନାହିଁ ।

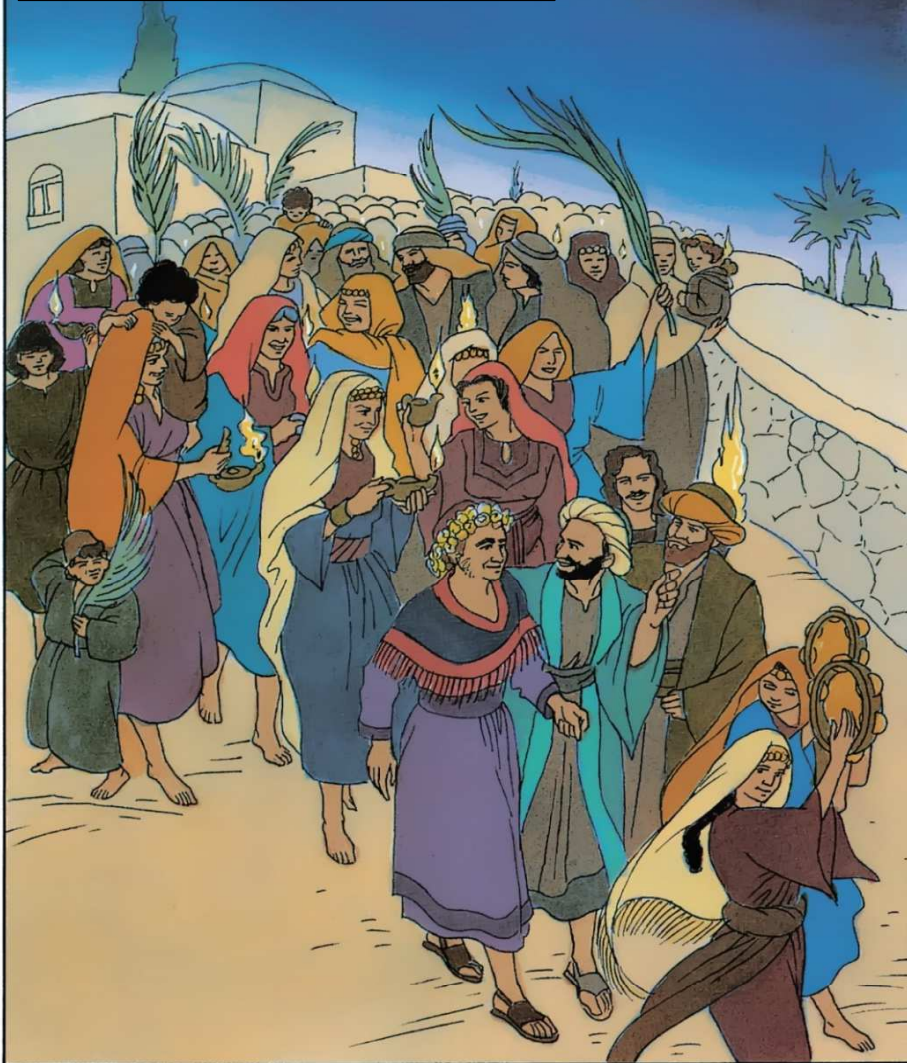


ଦୂର ହୁଅ ଶୟତାନ ! ଏହା
ଲେଖାଅଛି, କେବଳ ତୁମେ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆରାଧନା ଓ ସେବା
କରିବ ।

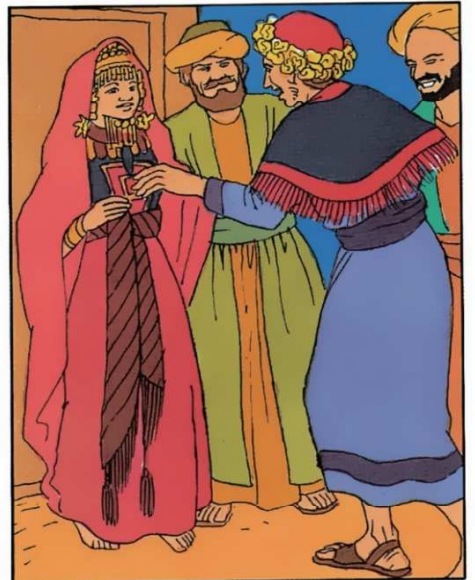
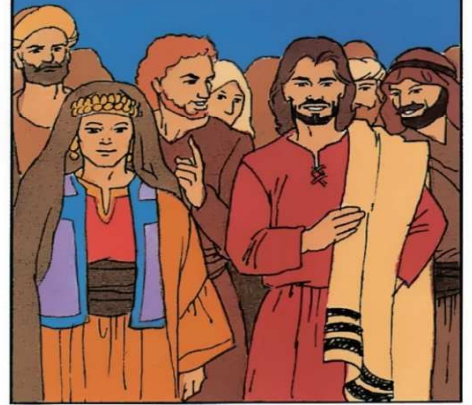


ଯୀଶୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଗାଲିଲୀକୁ
ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ସେହି
ଅଞ୍ଚଳ ସାରା ବ୍ୟାପିଗଲା । ଅନେକେ ତାଙ୍କ
ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ ।
ଭବିଷ୍ୟଦବଳ୍ଲମାନେ ଯେଉଁ ମସୀହଙ୍କ କଥା
ଲେଖୁଥିଲେ, ଯୀଶୁ ସେହି ମସୀହ କି
ନୁହନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ସେମାନେ
ଆଗ୍ରହୀ ହେଲେ ।

ଗାଲିଲୀର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କାନା ନଗରରେ ଏକ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା ।



ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମାତା ଓ କେତେକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

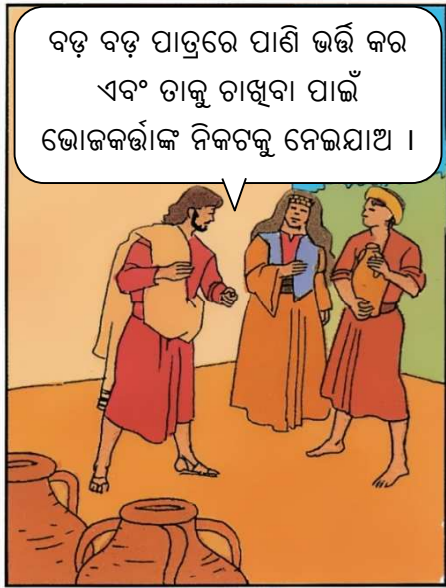




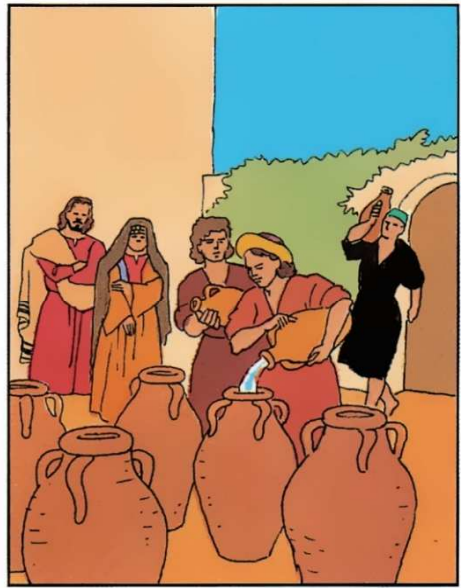
କିନ୍ତୁ ବିବାହ ଉତ୍ସବ
ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ...

କ'ଣ ଅସୁବିଧା
ହେଇଛି ! ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ସରିଯାଇଛି !

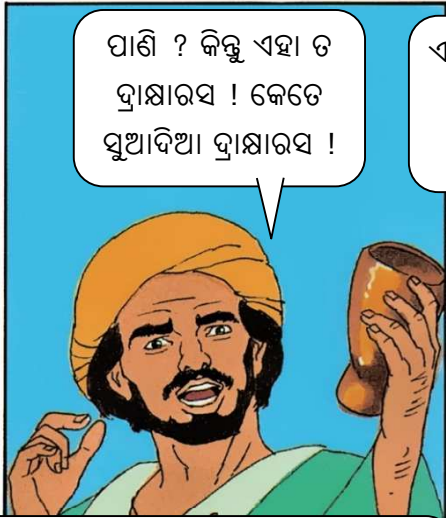
ଯୀଶୁ ତୁମକୁ
ଯାହା କହନ୍ତି,
ତାହା କର !



ବଡ଼ ବଡ଼ ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କର
ଏବଂ ତାକୁ ଚାଖୁବା ପାଇଁ
ଭୋଜକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଅ ।



?



ପାଣି ? କିନ୍ତୁ ଏହା ତ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ! କେତେ
ସୁଆଦିଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ !



ଏହାକୁ ଚାଖ ! ତୁମେ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ସାଇତି ରଖୁଛ !

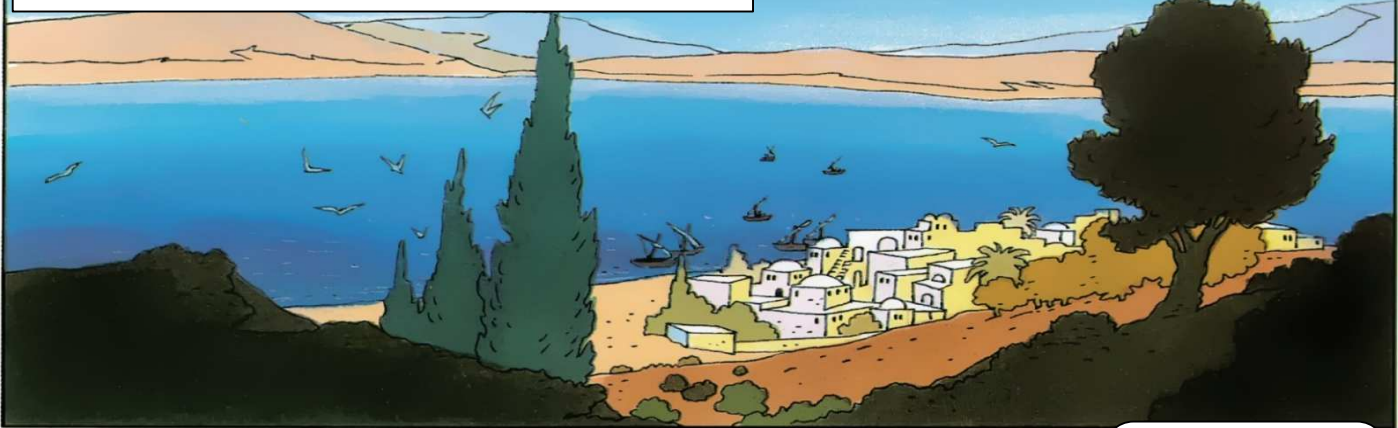


ଏହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଶୁଣା ଯାଇନଥିଲା ! ମୁଁ ଏହା ଆଗରୁ
ଏମିତିକା ବିବାହ ଉତ୍ସବ କେବେ ଦେଖିନାହିଁ । ପାଣି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ
ପରିଣତ ହେଲା ! ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ !

ଏହା ଥିଲା ନାଜରିତ
ଯୀଶୁଙ୍କର କାମ !

ସେ କିଏ ?

ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଥିବା କଫର୍ନାହୁମ ସହରଟି ଏକ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ
 କେଉଟ ଗାଁ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଏହିଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ
 ସମ୍ପନ୍ନରେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।



ଏବଂ ଏହିଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ
 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।



ପିତର, ଗଭୀର ଜଳକୁ
 ଯାଅ ଆଉ ସେଠାରେ
 ତୁମର ଜାଲ ପକାଅ ।

ଗୁରୁ, ଆମେ ରାତି ସାରା
 ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଛୁ କିନ୍ତୁ
 କିଛି ପାଇ ନାହିଁ ।



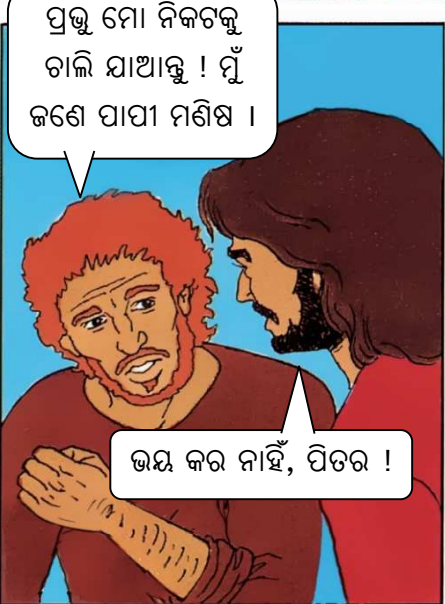
କିନ୍ତୁ, ତୁମେ ଯଦି
 କହୁଛ ତେବେ ...



ଏ କ'ଣ ! ମୁଁ
 ଏହା ବିଶ୍ଵାସ
 କରିପାରୁନି !



ଯାକୁବ ! ଯୋହନ ! ଏଠାକୁ ଆସ ! ଜୀବନ ସାରା ଆମେ ଏତେ ମାଛ କେବେ ଧରିନୁ ।

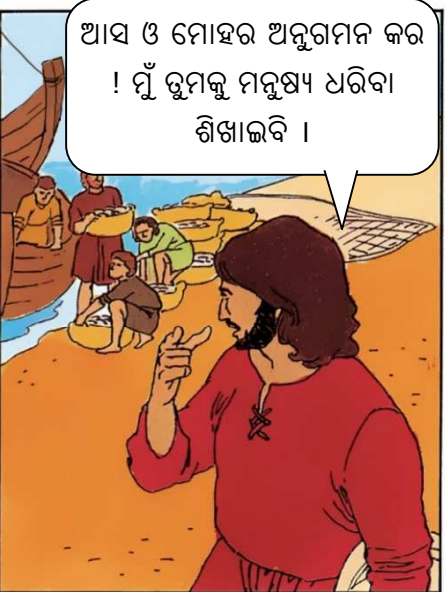


ପ୍ରଭୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ! ମୁଁ ଜଣେ ପାପୀ ମଣିଷ ।

ଭୟ କର ନାହିଁ, ପିତର !



ମୋର ଅନୁଗମନ କର !



ଆସ ଓ ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ! ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।

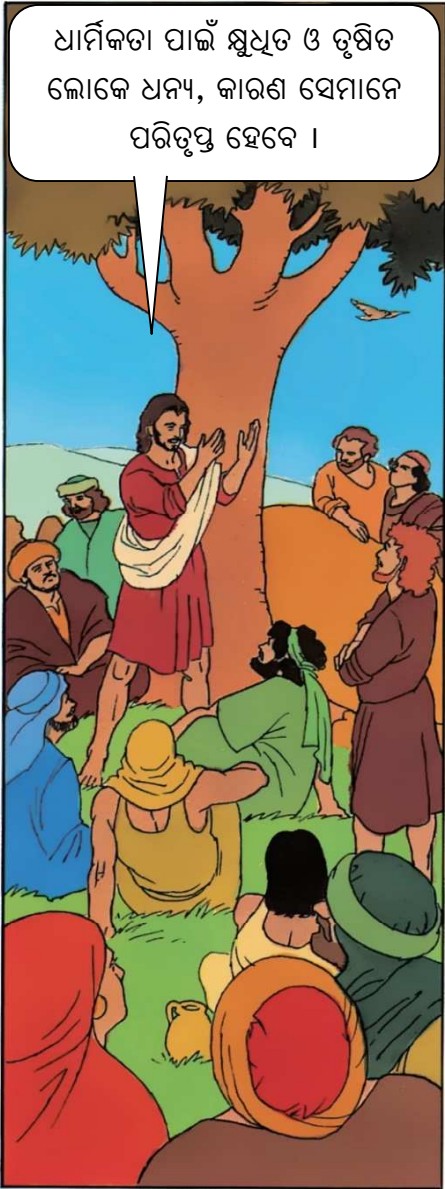


ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗାଲିଲୀର
ଚାରିଆଡ଼େ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ
ପ୍ରଚାର କଲେ, ରୋଗ ସୁସ୍ଥ କଲେ,
ଭୂତାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ି ଦେଲେ ।
ଲୋକମାନେ ଚକିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର
ଅନୁଗମନ କଲେ । ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନରୁ ଆସୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି
କଥାରେ ମଜ୍ଜି ଯାଉଥିଲେ ।

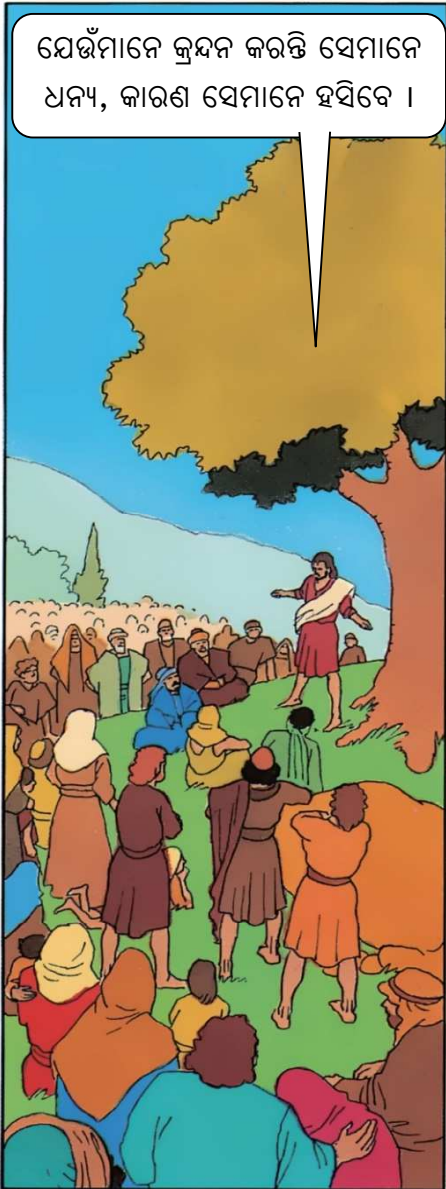


ଦୀନହୀନମାନେ ଧନ୍ୟ କାରଣ
ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ।

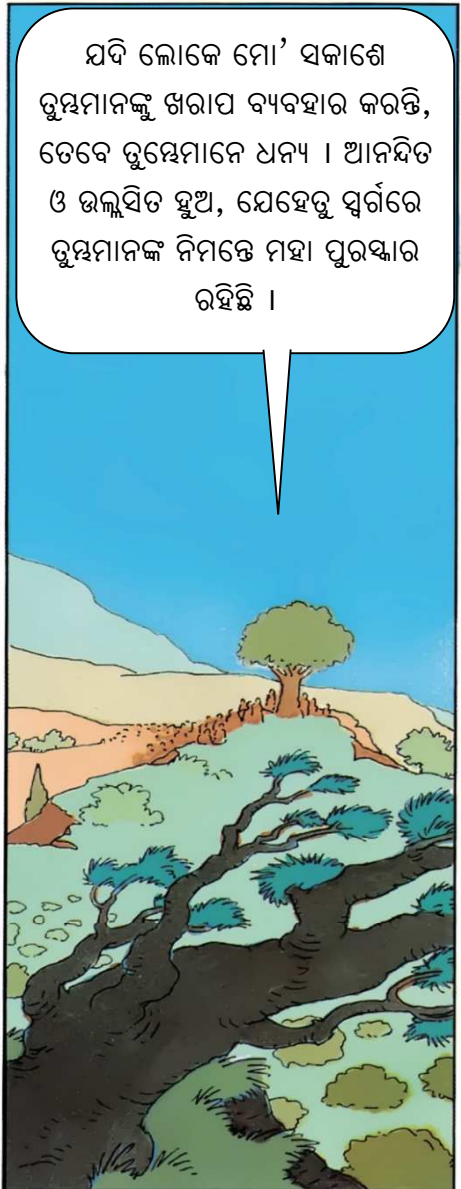
ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ କ୍ଷୁଧିତ ଓ ତୃଷ୍ଣିତ
ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ
ପରିତୃପ୍ତ ହେବେ ।



ଯେଉଁମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କରନ୍ତି ସେମାନେ
ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ହସିବେ ।



ଯଦି ଲୋକେ ମୋ' ସକାଶେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ଆନନ୍ଦିତ
ଓ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହା ପୁରସ୍କାର
ରହିଛି ।



ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେପରି କରନ୍ତୁ
ବୋଲି ତୁମେ ଚାହଁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ସେପରି କର ।



କେହି ଯଦି କାମାସକ୍ତ ହୋଇ
କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ,
ତେବେ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ତା'
ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିସାରିଲାଣି ।



ଆସକ୍ତକାଳି ପାଇଁ ଚିତ୍ରା କର ନାହିଁ ।
ପ୍ରଥମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ
ଅନ୍ଵେଷଣ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ
ବିଷୟ ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ ।



ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଓ
ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।



ଚକ୍ଷୁ ଶରୀରର ପ୍ରଦୀପ । ତୁମର ଚକ୍ଷୁ ଯଦି
ପରିଷ୍କାର ତେବେ ତୁମର ସମଗ୍ର ଶରୀର
ଆଲୋକମୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମର
ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ, ତେବେ ତୁମେ
ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ କରୁଛ ।



ଯଦି ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କର,
ତେବେ ତୁମେ ପଥର ଉପରେ ଘର
ବନାଉଥିବା ଲୋକ ପରି । ଆଉ ଯଦି
ପାଳନ ନ କର, ତେବେ ବାଲି ଉପରେ
ଘର ବନାଉଥିବା ଲୋକ ପରି ।

ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବା ପାଇଁ
ଲୋକଦେଖାଣିଆ କର୍ମ ନ କରି
ଗୋପନରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କର ।



କେହି ଦୁଇ ମୁନିବର ସେବା କରିପାରିବ
ନାହିଁ । ହୁଏତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କିମ୍ପା ଧନକୁ ।



ଯୀଶୁ କପର୍ନାହୁମର ଏକ ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ
ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହଳି କରିଥିଲେ...

ଆମେ କଦାପି
ଭିତରକୁ ପଶି
ପାରିବା ନାହିଁ ।

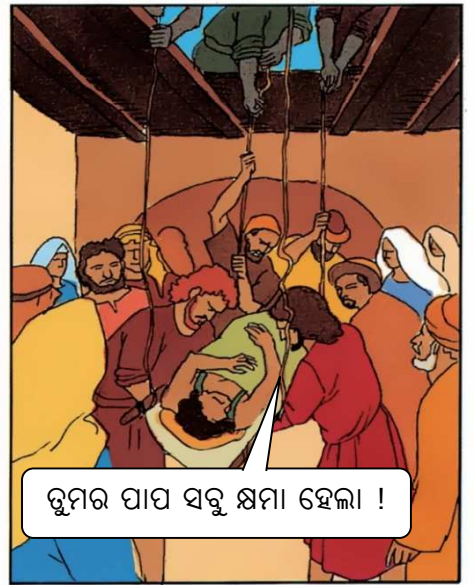


ତାହାହେଲେ ଏ ଛାତ
ବାଟେ ଖଟିଆକୁ
ଗଲେଇବା !

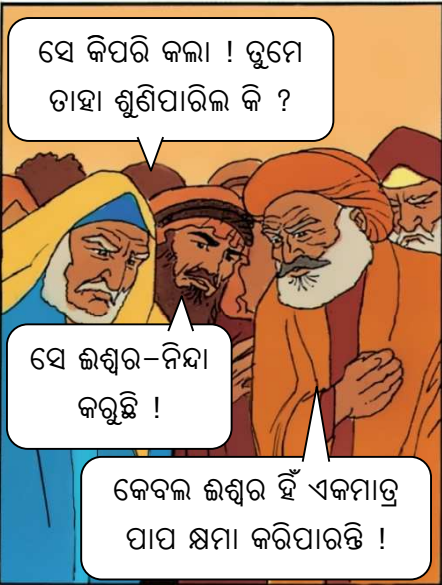


ସେଠାରେ କ'ଣ
ଚାଲିଛି ?

ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ! ସେହି
ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କର ବହୁତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି !



ତୁମର ପାପ ସବୁ କ୍ଷମା ହେଲା !



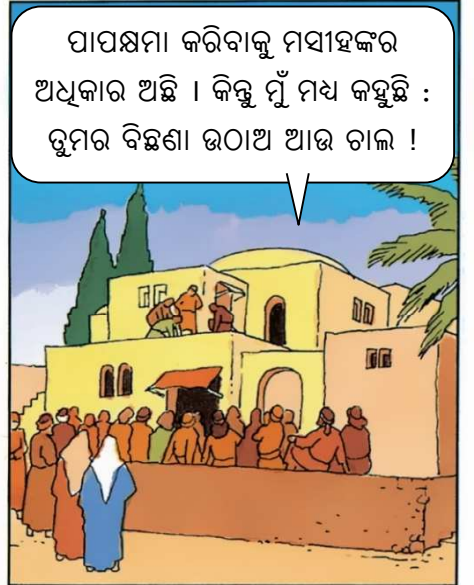
ସେ କିପରି କଲା ! ତୁମେ
ତାହା ଶୁଣିପାରିଲ କି ?

ସେ ଈଶ୍ୱର-ନିନ୍ଦା
କରୁଛି !

କେବଳ ଈଶ୍ୱର ହିଁ ଏକମାତ୍ର
ପାପ କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତି !



ଗୋଟେ ଛୋଟା ଲୋକକୁ କ'ଣ କହିବା
ସହଜ : 'ତୁମର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା ନା
ଉଠି ଚାଲ' ?



ପାପକ୍ଷମା କରିବାକୁ ମସାହକର
ଅଧିକାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି :
ତୁମର ବିଛଣା ଉଠାଅ ଆଉ ଚାଲ !



ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନି !

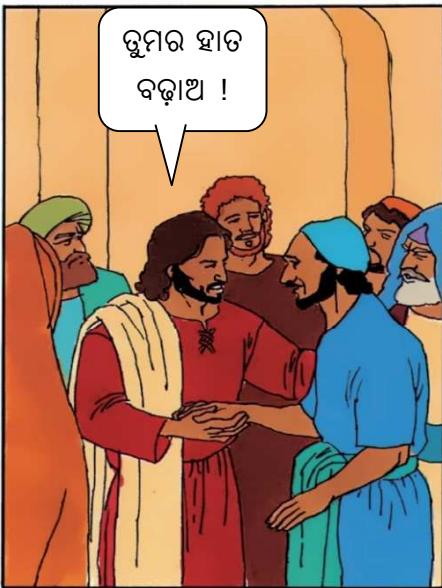
ହଁ ! ମୁଁ ଚାଲି ପାରିବି !

ସେ ଚାଲୁଛି !

କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ନ ଥିଲେ । ଧର୍ମନେତାମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭୀରତା ଭାବରେ ବିଧିବଦ୍ଧତା କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାଇଲେ । ବିଶ୍ୱାମ୍ଭୀରତାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ବାରଣ କରାଯାଉଥିଲା ।



ଏହି ଲୋକର ହାତ ଶୁଖିଯାଇଛି । ଏହି ଦିନରେ ଏହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା କ'ଣ ଅନୁମତି ଅଛି ?



ତୁମର ହାତ ବଢ଼ାଅ !



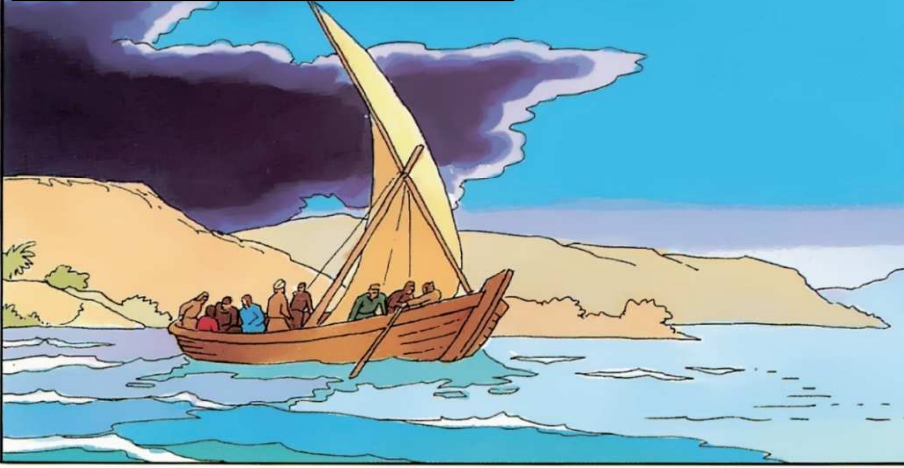
ଓ ! ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲି !



ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାର ବାଟ ପାଇଛୁ !

ଯୀଶୁଖାଲମର ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଯେ, ସେ ଆମ ଜାତିକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଉଅଛି !

ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ନୌକାରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି ।

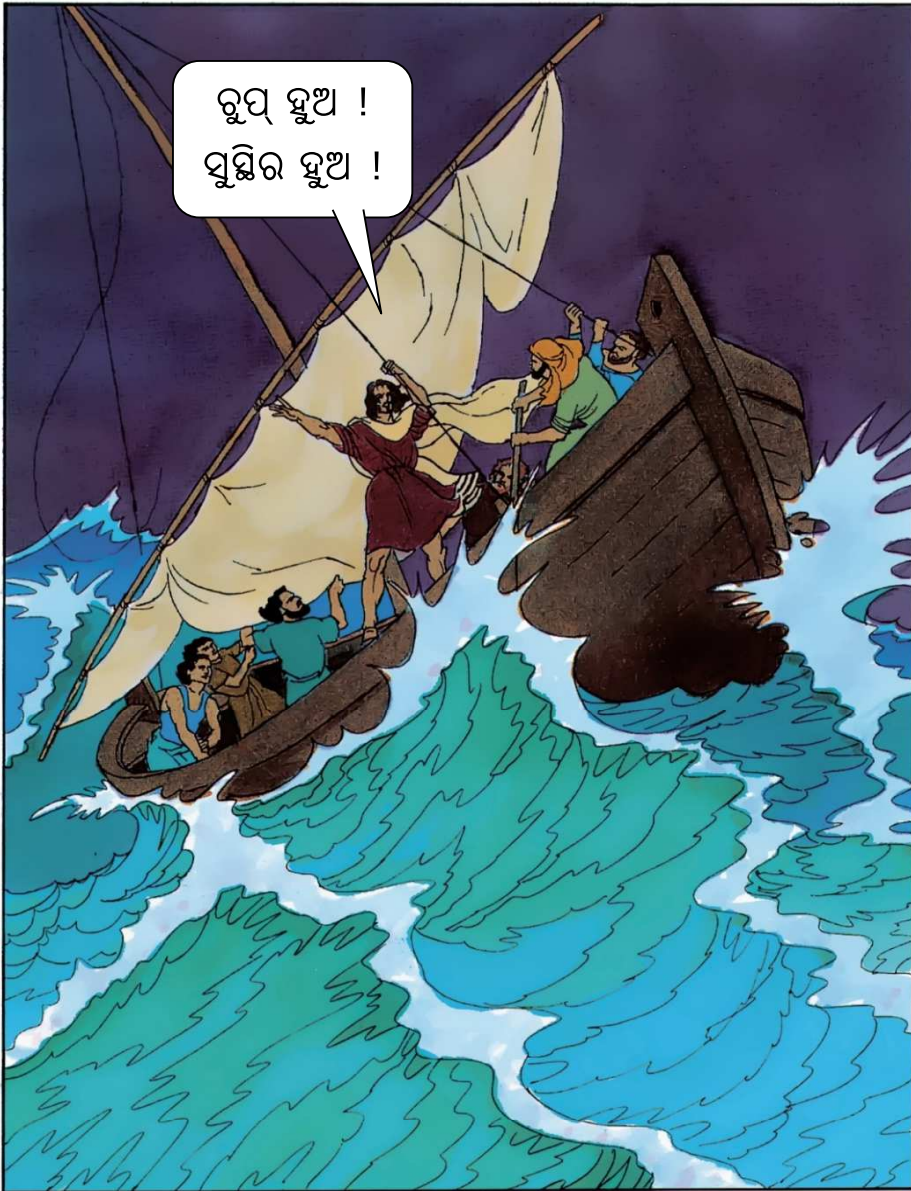


ଗୁରୁ ! ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ
! ଆମେମାନେ ବୁଡ଼ି
ଯାଉଛୁ !

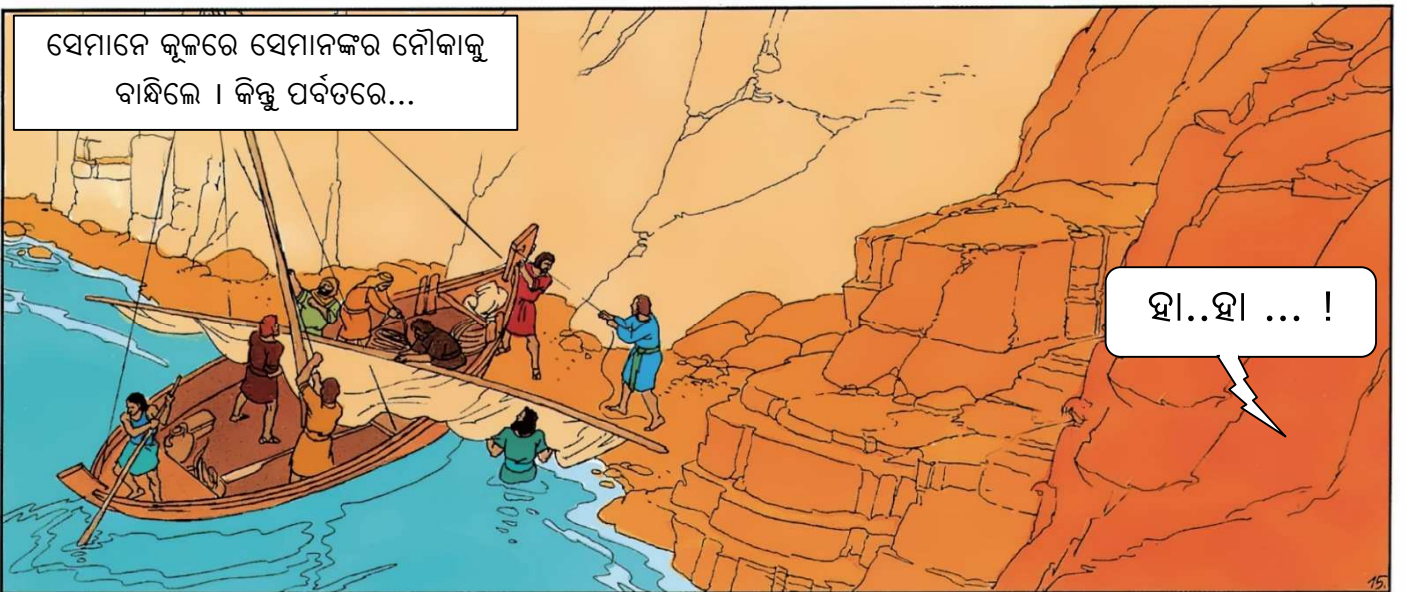
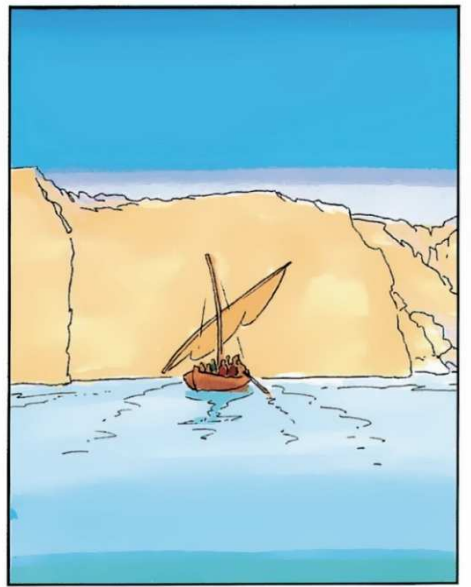
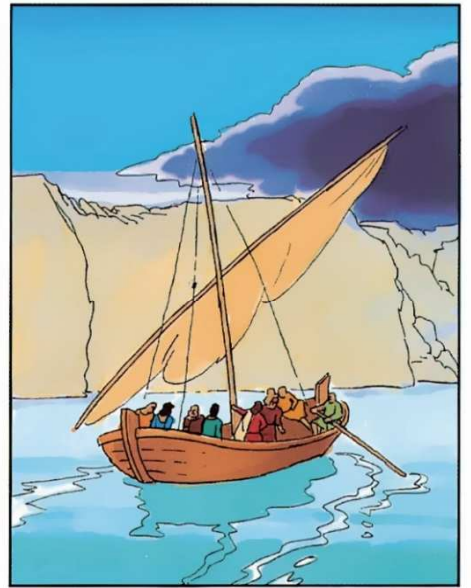


ତୁମେମାନେ କାହିଁକି
ଭୟ କରୁଛ ? ତୁମର
କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ?





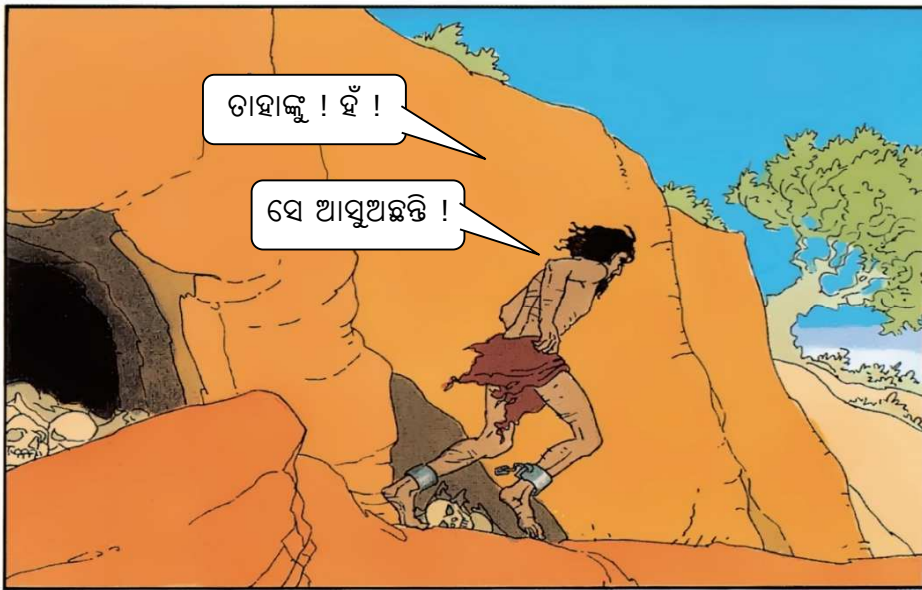
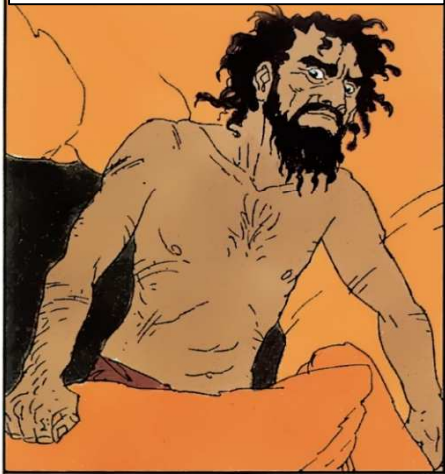
ରୁଦ୍ଧ ହୁଅ !
ସୁକ୍ଷ୍ମର ହୁଅ !



ସେମାନେ କୂଳରେ ସେମାନଙ୍କର ନୌକାକୁ
ବାନ୍ଧିଲେ । କିନ୍ତୁ ପର୍ବତରେ...

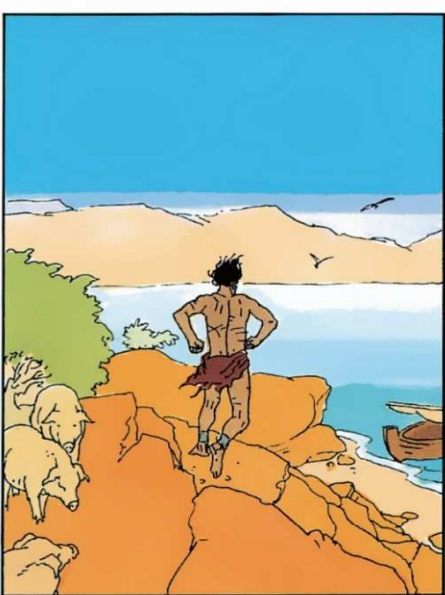
ହା...ହା ... !

ସେଠାରେ ଜଣେ ଭୃତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ଥିଲା
ଯିଏ କି ପର୍ବତରେ ବାସ କରୁଥିଲା ।

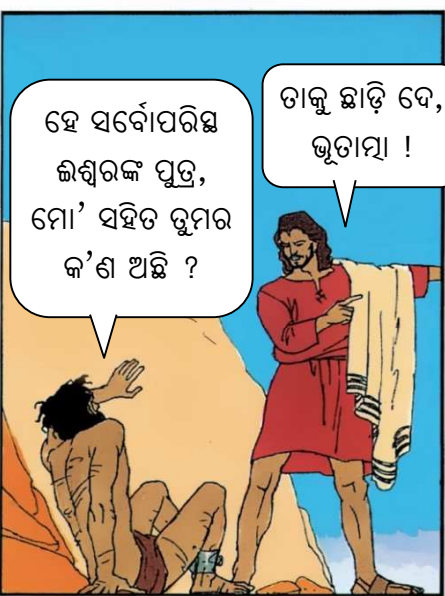


ତାହାଙ୍କୁ ! ହଁ !

ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି !



ଠିକ୍ ଅଛି, ଉତ୍ତମ
। ଯାଶୁ !



ହେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର,
ମୋ' ସହିତ ତୁମର
କ'ଣ ଅଛି ?

ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେ,
ଭୃତାତ୍ମା !



ତୋର ନାମ କ'ଣ ?

ବାହିନୀ, କାରଣ ଆମେ
ଅନେକ ।

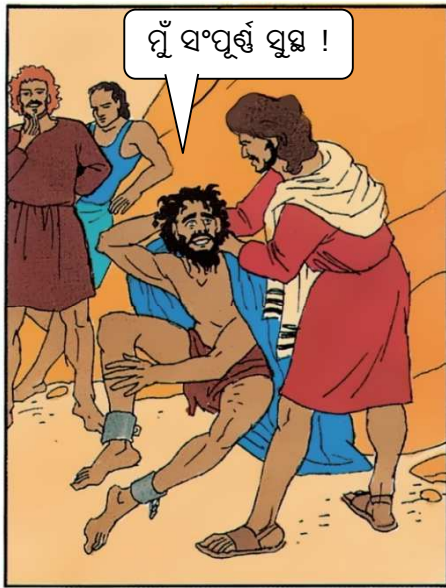


ସେହି ଘୁସୁରିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଯା' ।

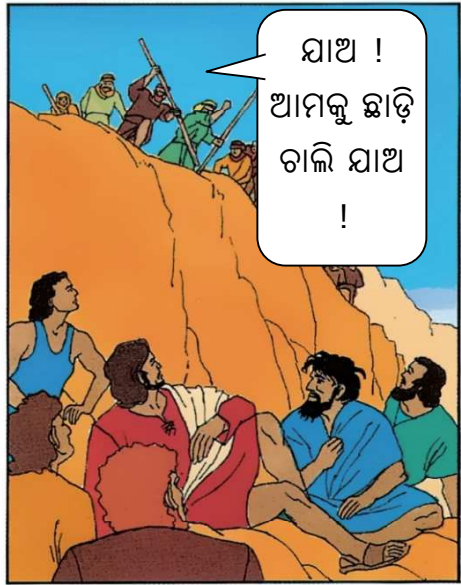
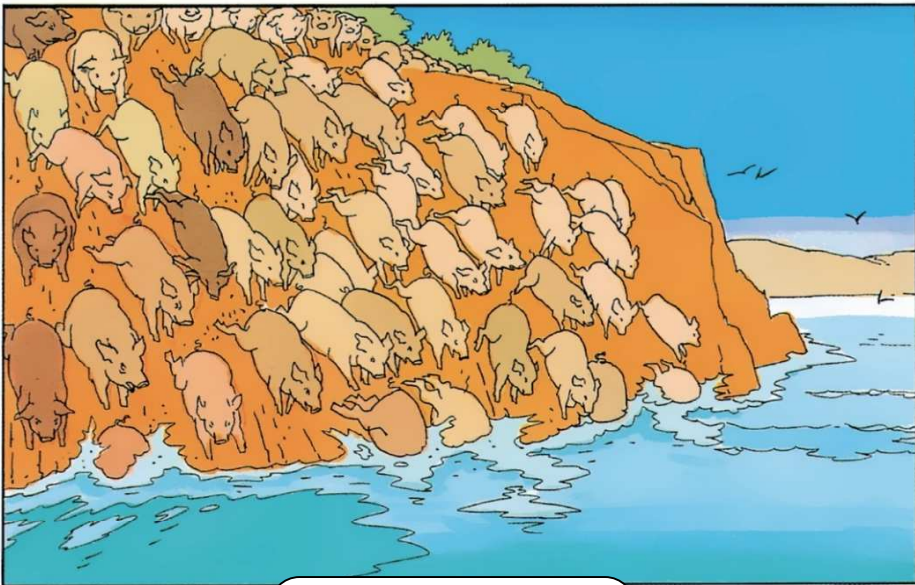
ଚାଲିଯା' !



?



ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ !

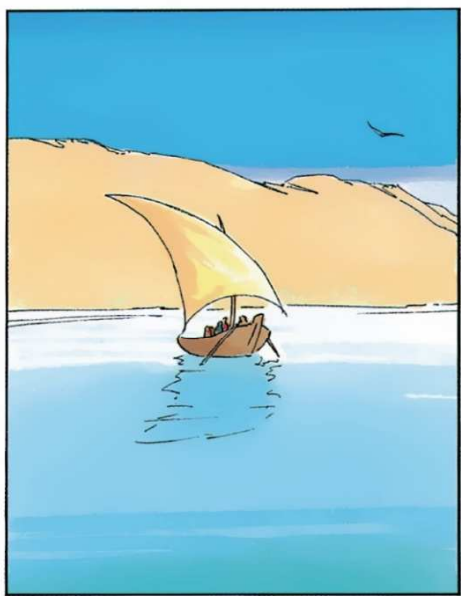


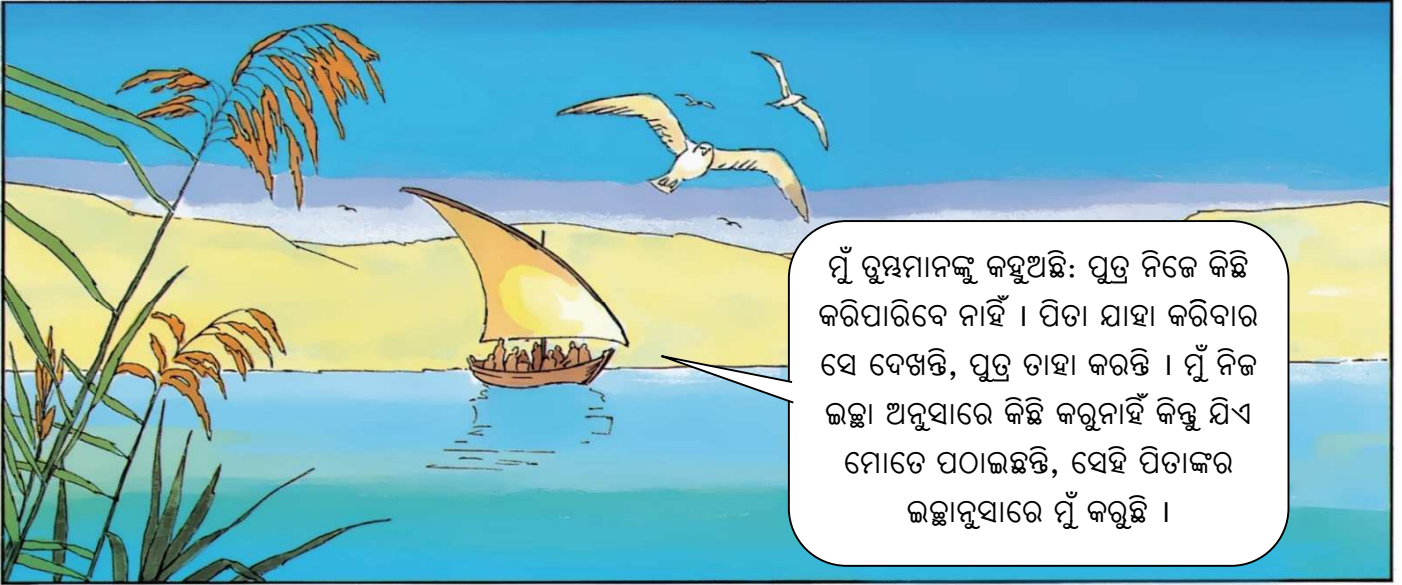
ଯାଅ !
ଆମକୁ ଛାଡ଼ି
ଚାଲି ଯାଅ !



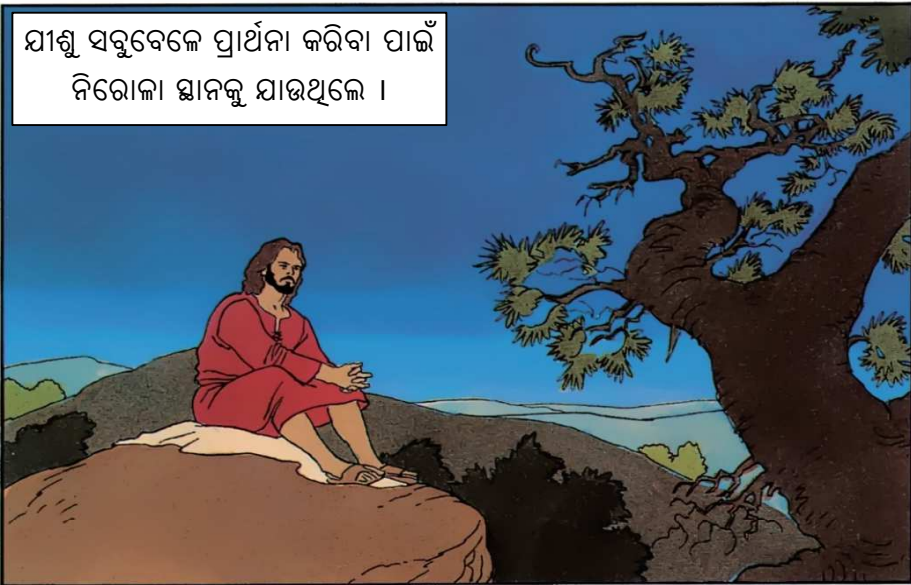
ମୁଁ ଯାଇପାରିବି କି ?

ନା ! ଏହିଠାରେ ରୁହ । ଇଶ୍ଵର
ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ।

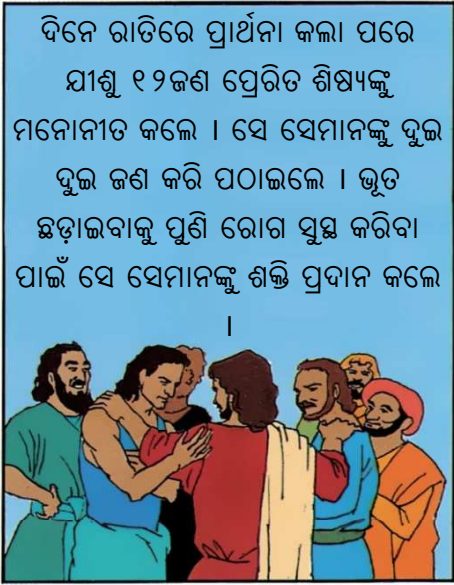




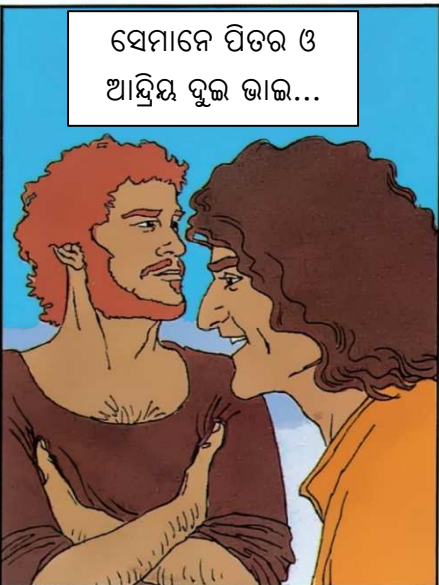
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି: ପୁତ୍ର ନିଜେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପିତା ଯାହା କରିବାର ସେ ଦେଖନ୍ତି, ପୁତ୍ର ତାହା କରନ୍ତି । ମୁଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କିଛି କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେହି ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ମୁଁ କରୁଛି ।



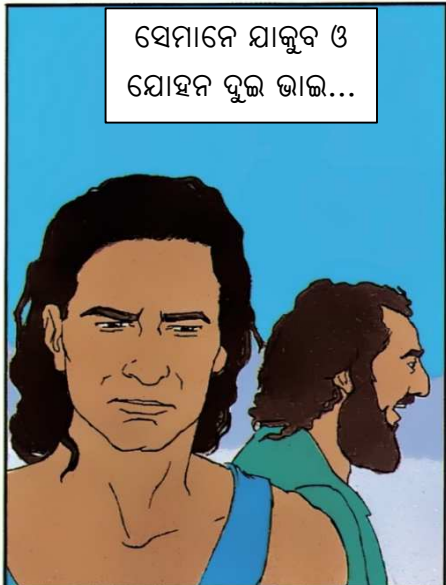
ଯୀଶୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିରୋଳା ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ ।



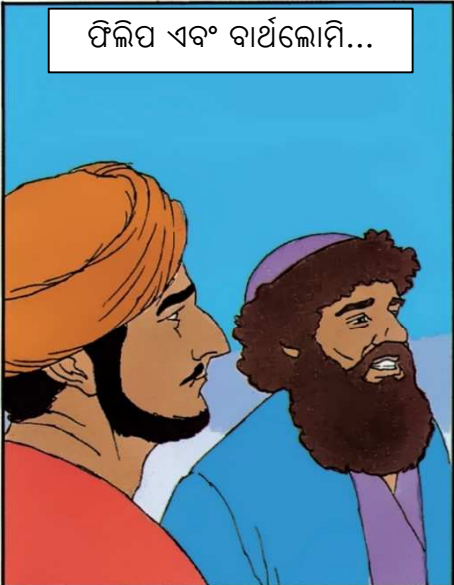
ଦିନେ ରାତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ପରେ ଯୀଶୁ ୧୨ଜଣ ପ୍ରେରିତ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ କରି ପଠାଇଲେ । ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ପୁଣି ରୋଗ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।



ସେମାନେ ପିତର ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୁଇ ଭାଇ...

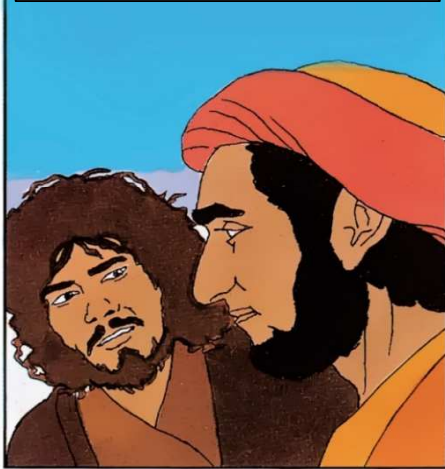


ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଦୁଇ ଭାଇ...

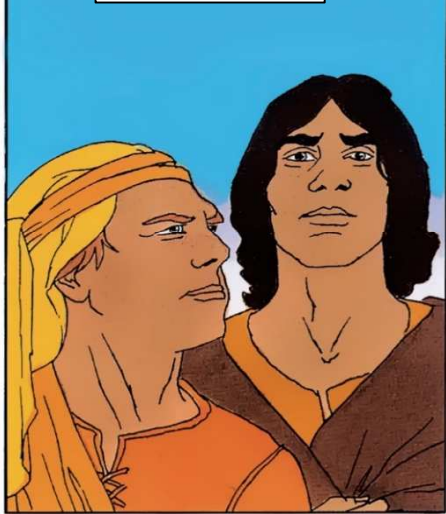


ଫିଲିପ ଏବଂ ବାର୍ଥଲୋମି...

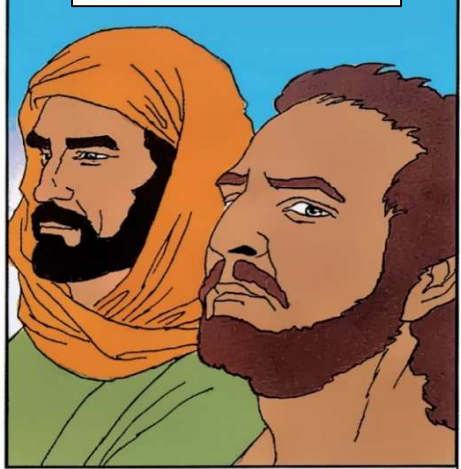
ଥୋମା ଏବଂ ମାଥୁର (ଯିଏ ପ୍ରଥମେ
ରୋମୀୟ କର ଆବାସକାରୀ ଥିଲେ)



ଅଦିୟସ, ଯାକୁବ

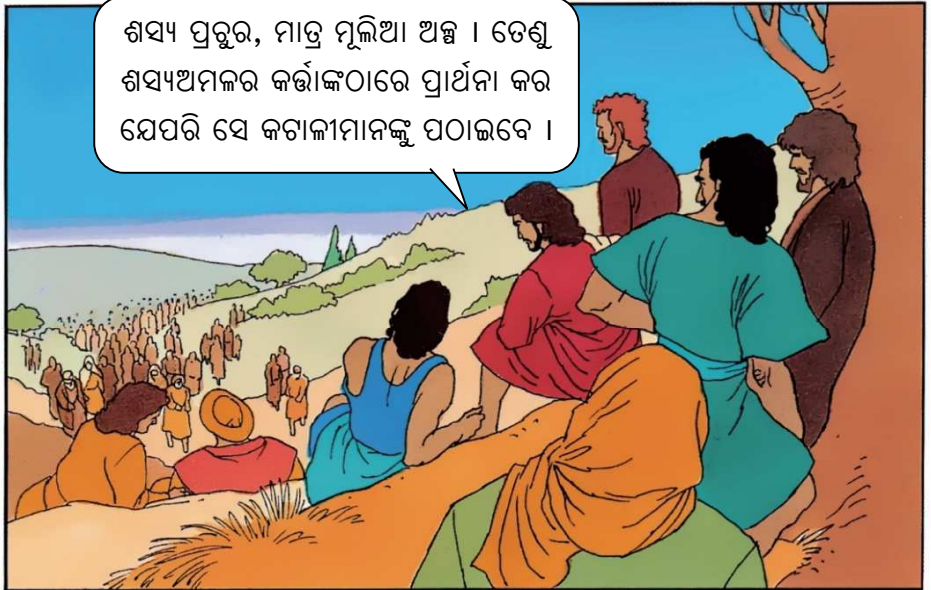


ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଶିମୋନ ଏବଂ
ଇସ୍‌କାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା



ଯାଅ । ଯିଏ ତୁମକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ
ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ପୁଣି ଯେ
ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋର
ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୧୨ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଅତି ଉତ୍ସାହର ସହିତ
ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଫେରିଲେ ।
ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ
ନିରୋଳା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା
କଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ ।



ଶିଷ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ, ମାତ୍ର ମୂଲିଆ ଅଛ । ତେଣୁ
ଶିଷ୍ୟଅମଳର କର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଯେପରି ସେ କଟାଳୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ।

ଯୀଶୁ ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଆଉ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିରହିଛନ୍ତି । ଏଣେ ଡେରି ହେଇଗଲାଣି ...



ଫିଲିପ, ଏହି ଲୋକମାନେ କେଉଁଠାରୁ
ଖାଇବାକୁ ପାଇବେ ? ତୁମେ
ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦଉନ ?

ଆଠ ମାସର ପାରିଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ
ଏଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନି !

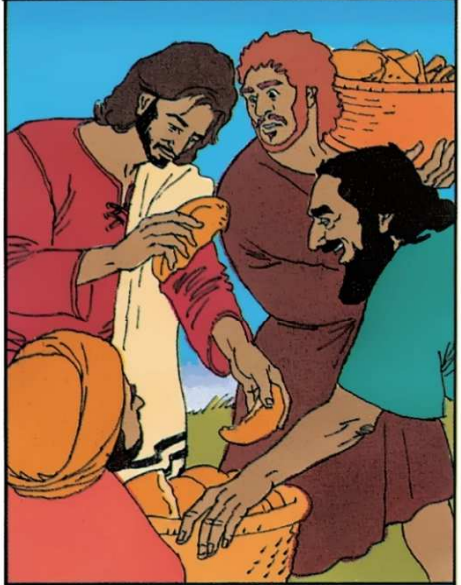
ଏଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ
ପୁଅ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟୀ ଓ
ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି ।

୫୦ ଜଣିଆ ଦଳ କରି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସାଅ ।

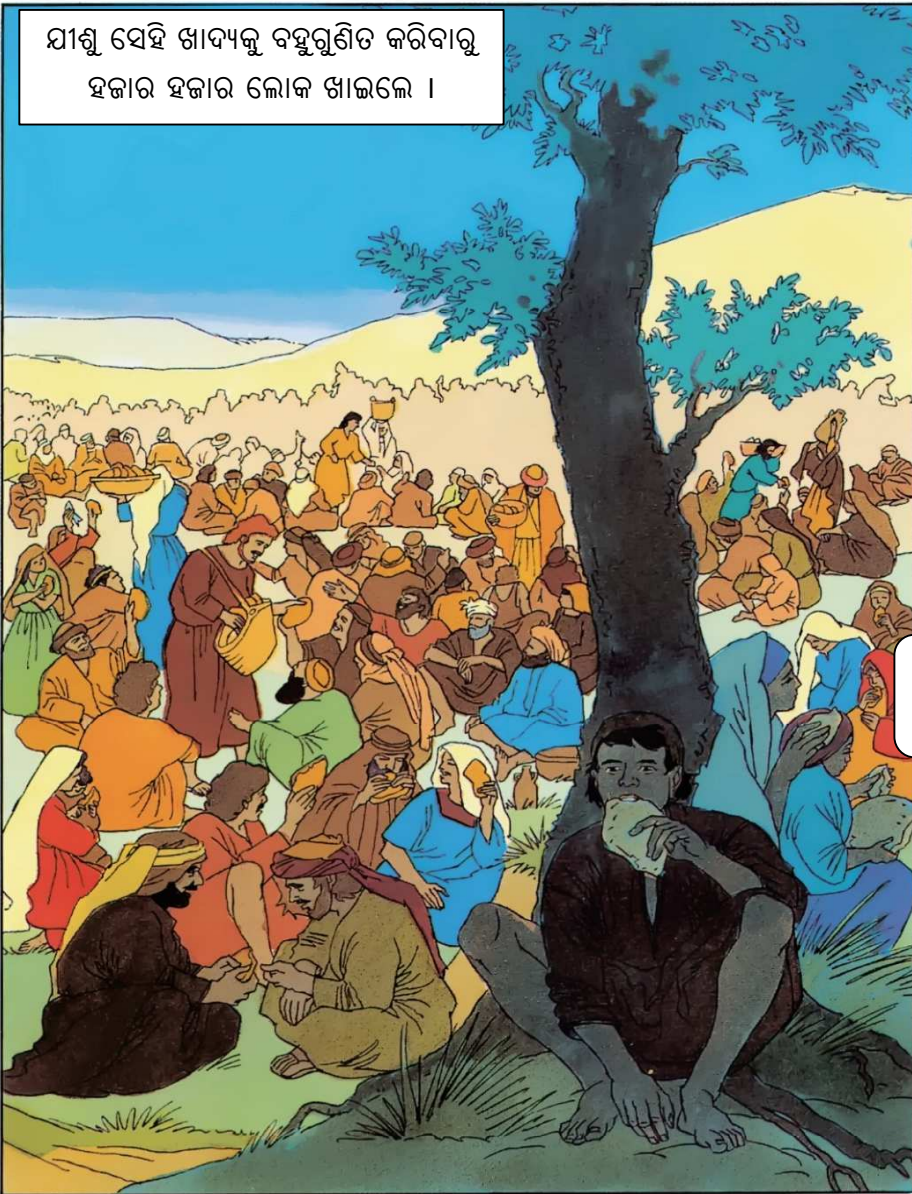


ଯୀଶୁ ଲାଗିରକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ସେ ରୋଟୀ ଓ ମାଛକୁ
ଭାଙ୍ଗିଲେ ।



ଯୀଶୁ ସେହି ଖାଦ୍ୟକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବାରୁ
ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଖାଇଲେ ।



ଆମେ ତାଙ୍କୁ
ରାଜା କରିବା !

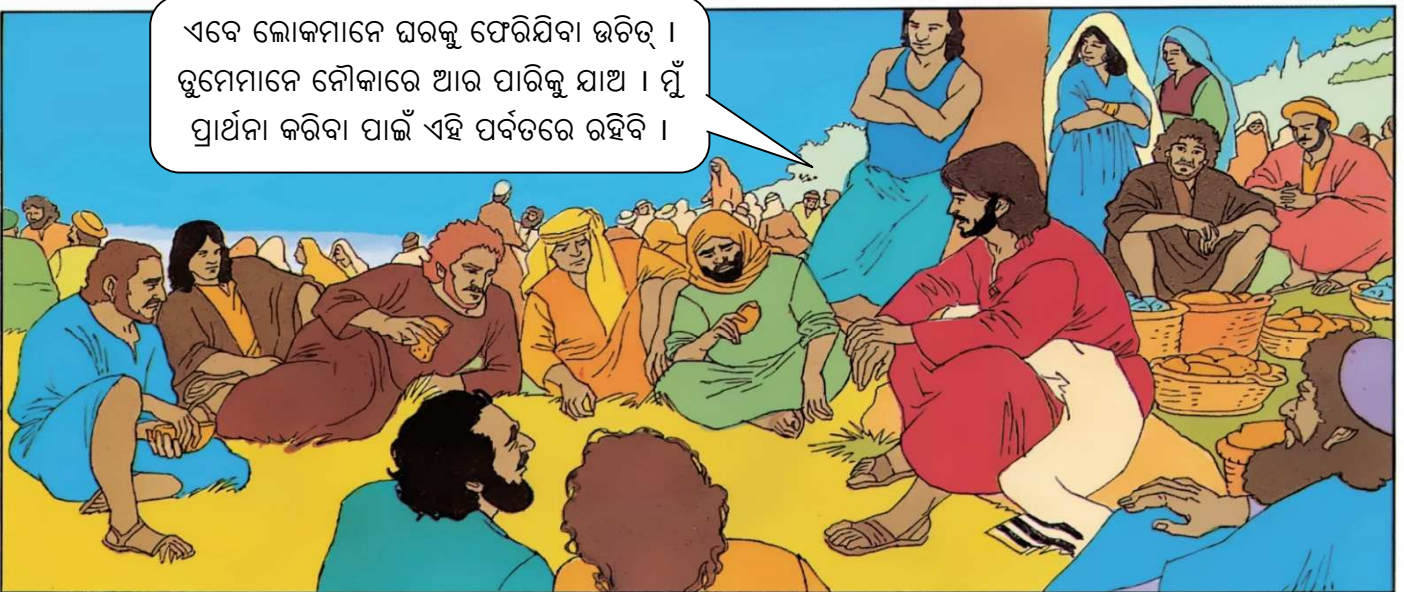


ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମସୀହ, ଯାହାଙ୍କର
ଆସିବାର ଥିଲା ।

ଦେଖ ! ପୁରୀ ୧୨
ଟୋକେଇ ବଳି ଯାଇଛି !



ଏବେ ଲୋକମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ ।
ତୁମେମାନେ ନୌକାରେ ଆଉ ପାରିକୁ ଯାଅ । ମୁଁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପର୍ବତରେ ରହିବି ।





ତାପରେ...

ପ୍ରଭୁ ଯଦି ଆପଣ,
ତେବେ ପାଣି ଉପରେ
ଚାଲି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ
ଯିବାକୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା
କରନ୍ତୁ !

ଆସ,
ପିତର ।



ଭୟ କର
ନାହିଁ, ଏ ତ
ମୁଁ !

ଇଲୋ ମାଲୋ...!
ଏଇଟା ଗୋଟେ ଭୂତ !

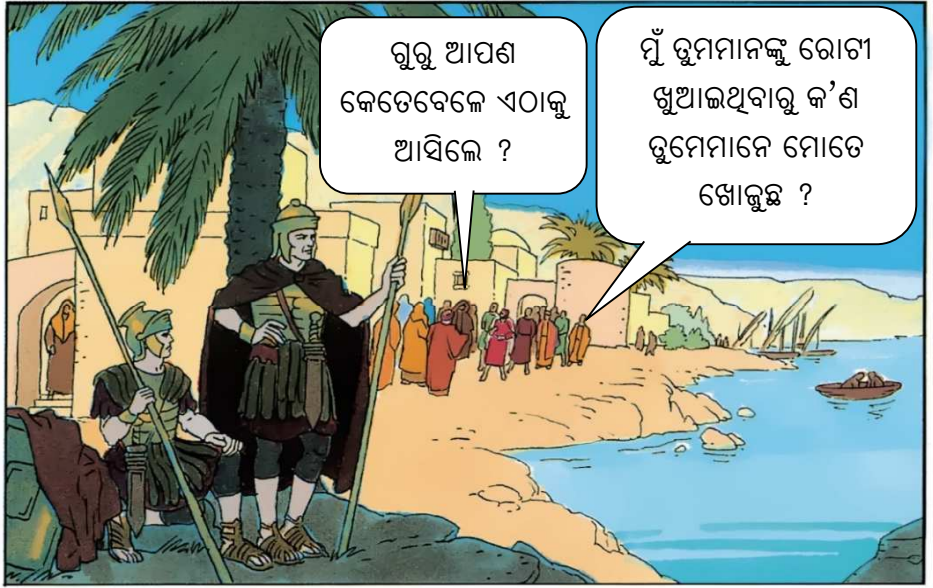


ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ
ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ !



ପିତର, ତୁମେ
କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ
କଲ ?

ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯୀଶୁଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱରେ ରୋମୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ବିତାଡ଼ିତ ହେବେ । ଯୀଶୁଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ମତାଇ ତାଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

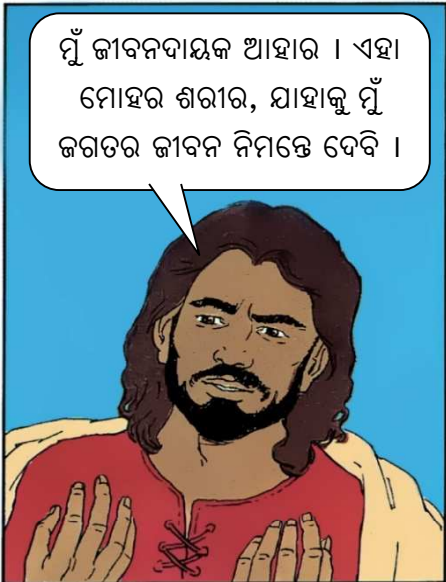


ଗୁରୁ ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ?

ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଟୀ ଖୁଆଇଥିବାରୁ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ ?



ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଇଯିବ, ତା' ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତା' ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କର ।



ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । ଏହା ମୋହର ଶରୀର, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି ।



ଏହି ମଣିଷ କିପରି ଆମକୁ ତା'ର ଶରୀର ଖାଇବାକୁ ଦେବ ?

ବାଜେ କଥା !

ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଚାଲିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?

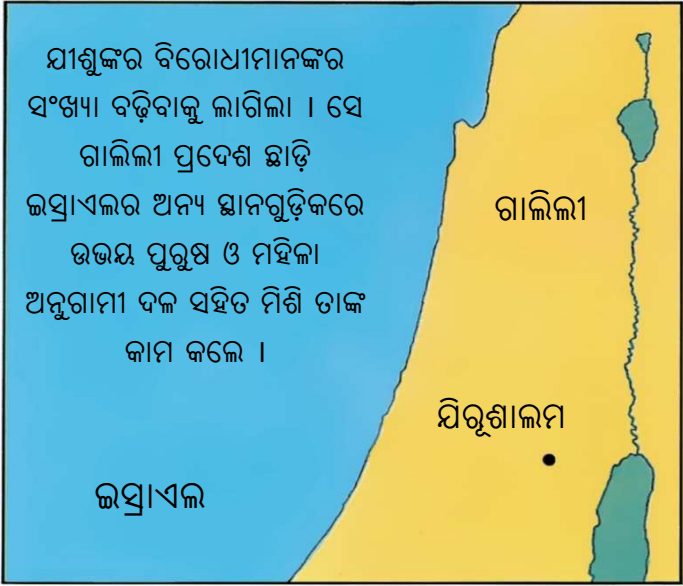


ଚାଲ ଯିବା !

ସେ କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଠକୁଛି ।



ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କାହା ନିକଟକୁ ଯିବୁ ? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଅନନ୍ତଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି !



ଯୀଶୁଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶ ଛାଡ଼ି ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଅନୁଗାମୀ ଦଳ ସହିତ ମିଶି ତାଙ୍କ କାମ କଲେ ।



ପରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।



ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି ?

ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଆପଣ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ।

ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ...



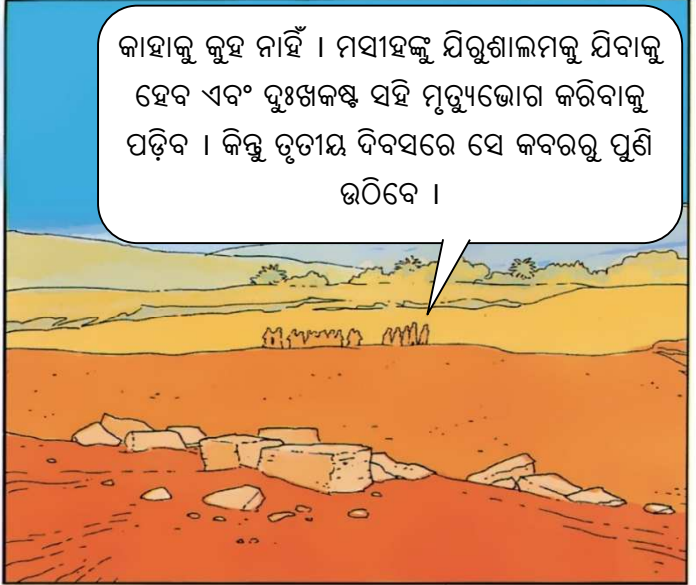
ଆଉ ତୁମେମାନେ ?



ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ?



ଆପଣ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା, ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।



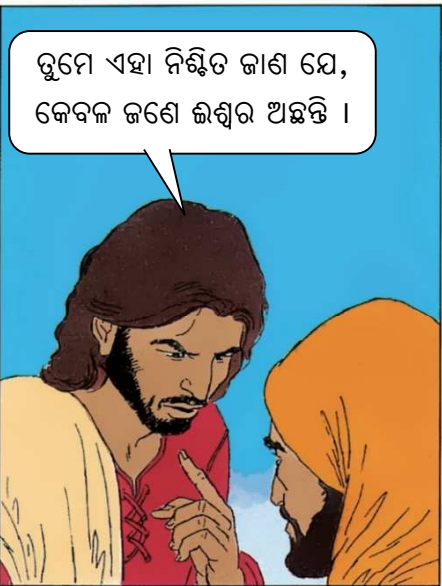
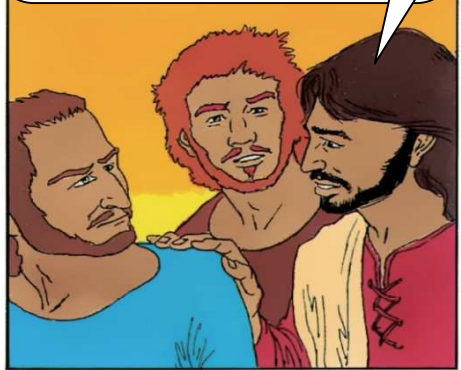
କାହାକୁ କୁହ ନାହିଁ । ମସୀହଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ସେ କବରରୁ ପୁଣି ଉଠିବେ ।

ଯିରୁଶାଲମ ସହର ବାହାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ କୁଶାପିତ କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହାକି ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଅତି ନିଷ୍ଠୁର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଥିଲା ।



କେହି ଯେବେ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ଓ ନିଜର କୁଶ ବୋହି ମୋର ଅନୁଗମନ କରୁ ।

ଯେ କେହି ନିଜର ଜୀବନ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋ' ପାଇଁ ନିଜର ଜୀବନ ହରାଏ ସେ ତାହା ଲାଭ କରିବ ।



ତୁମେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣ ଯେ, କେବଳ ଜଣେ ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ।



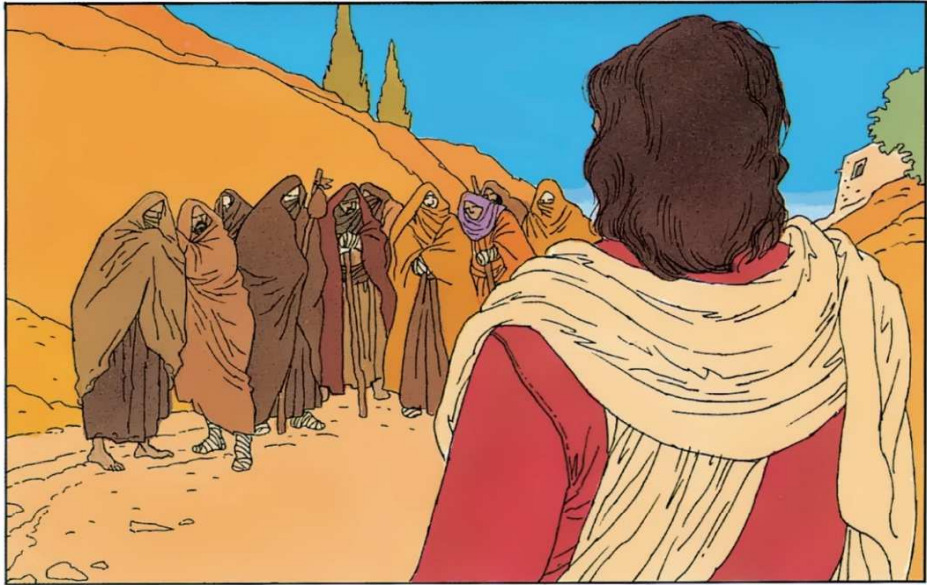
ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ତୁମର ସବୁକିଛି ଦେଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି କର ଏବଂ ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।

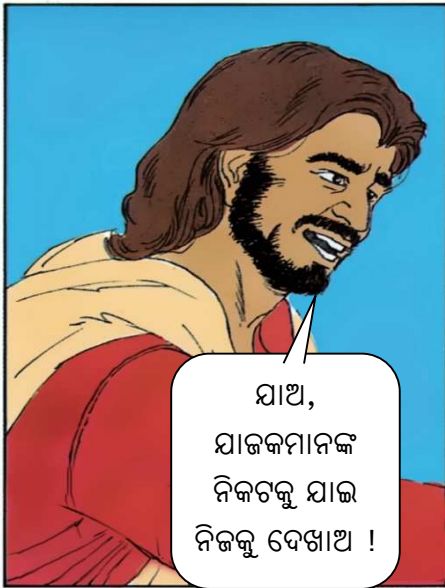
ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ବାସକରୁଥିବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ।
 କୁଷ୍ଠରୋଗ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଚର୍ମରୋଗ । ଏହି ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଭଲ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ସହିତ ମିଳାମିଶା କରିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଉଥିଲା ।



କୁଷ୍ଠରୋଗୀମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ
 ଯିବା ସମୟରେ ଚିତ୍କାର କରି
 ସେମାନଙ୍କର ଆସିବା ବିଷୟରେ
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଉଥିଲେ ।

କୁଷ୍ଠରୋଗୀ !
 କୁଷ୍ଠରୋଗୀ !



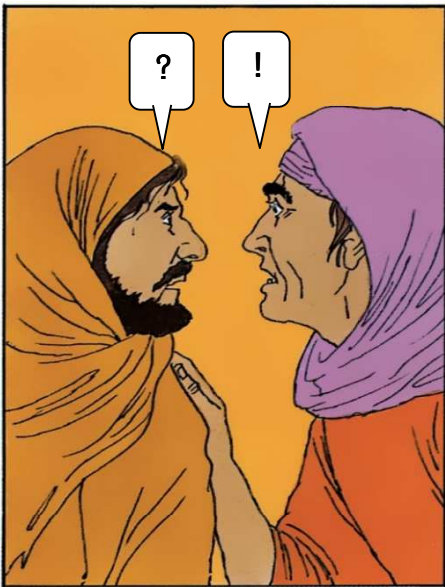


ଯାଅ,
ଯାଜକମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯାଇ
ନିଜକୁ ଦେଖାଅ !



ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରୀକ୍ଷା
କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ?

ଆମେ କ'ଣ ଏହିପରି ସୁସ୍ଥ ହେବା ?



? !



ଦେଖ ! ମୁଁ ସୁସ୍ଥ
ହେଇଗଲି !



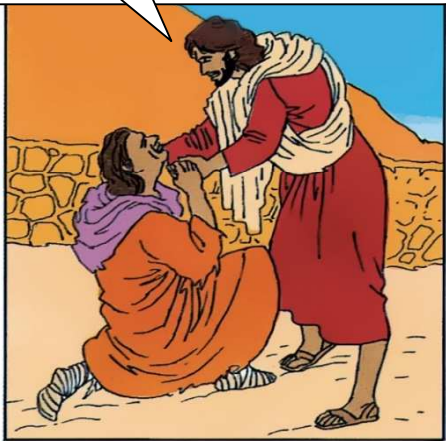
ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଇଗଲୁ !

ହଁ !



ହାଲେଲୁୟା ! ଈଶ୍ଵର
ଉତ୍ତମ ! ଧନ୍ୟବାଦ !

୧୦ ଜଣ କ'ଣ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ ?
ଅନ୍ୟମାନେ କାହାଡ଼ି ? ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବାକୁ ସେମାନେ କ'ଣ ଆସିବେ ନାହିଁ ?



ଉଠ ! ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ
କେବଳ ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ
କରିନାହିଁ, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା
ମଧ୍ୟ କରିଛି ।



ଯିରୁଶାଲମର ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତଚର ଭାବେ
ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ
ଯୀଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରୋଧ
କରୁଥିଲେ ।

ସେ ବେଶ୍ୟା ପୁଣି ରୋମୀୟ କରଆଦାୟକାରୀ ପରି
ଖରାପ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶେ ।

ଯେଉଁମାନେ ପାପରେ
ହଜିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ
ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ
ମସୀହ ଆସିଅଛନ୍ତି ।



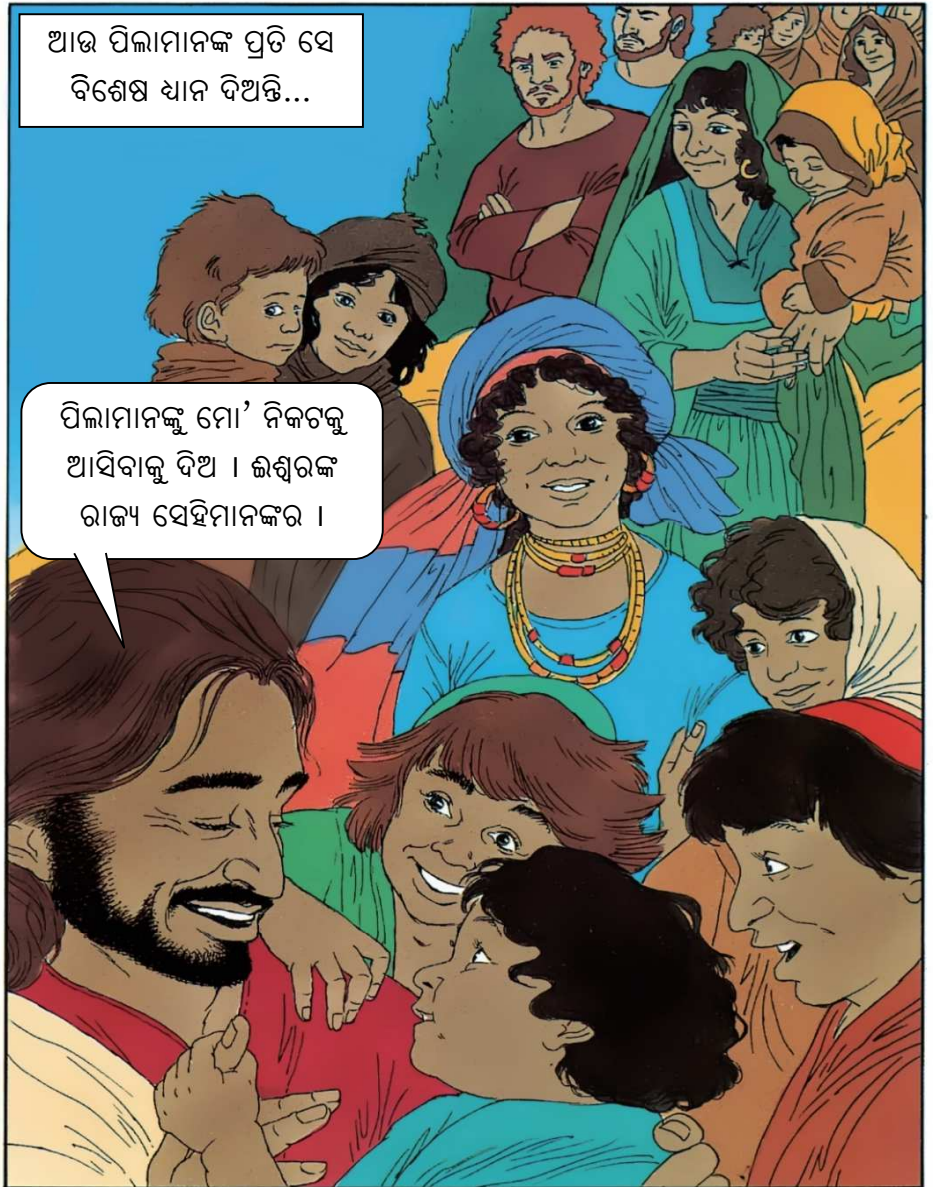
କାରଣ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାମବାରେ
ସୁନ୍ନ କରନ୍ତି...

ସୁନ୍ନ ହୁଅ !

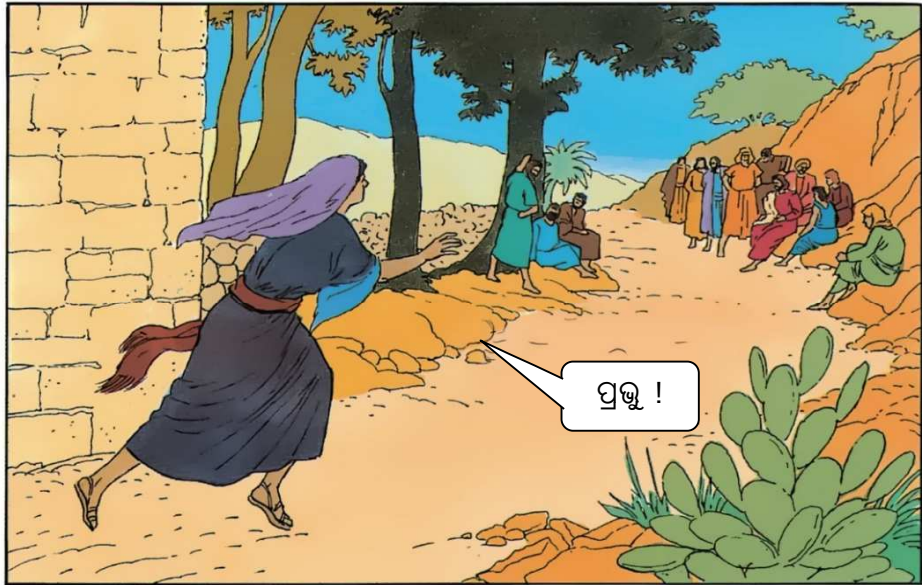


ଆଉ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ
ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି...

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ
ଆସିବାକୁ ଦିଅ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ।



ଲାଜାରଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ବେଥାନୀ ଗ୍ରାମକୁ ଆସିବାକୁ ଖବର ଦିଆଗଲା । ଲାଜାର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମ ଯୀଶୁଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ଯୀଶୁ ବେଥାନୀରେ ପହଞ୍ଚି ଖବର ପାଇଲେ ଯେ, ଲାଜାର ଚାରିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମରିଗଲାଣି ।



ପ୍ରଭୁ !



ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଏଠାରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୋର ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା !



ତୁମର ଭାଇ ପୁଣି ଥରେ ଉଠିବ, ମାର୍ଥା ।



ହଁ ମୁଁ ଜାଣେ, ଶେଷ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିବ ।



ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ । ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମଲେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ । ତୁମେ କ'ଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ମାର୍ଥା ?



ହଁ ପ୍ରଭୁ ! ଜଗତକୁ ଯାହାଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।



ତୁମେ ତାକୁ କେଉଁଠାରେ କବର ଦେଇଛ ?

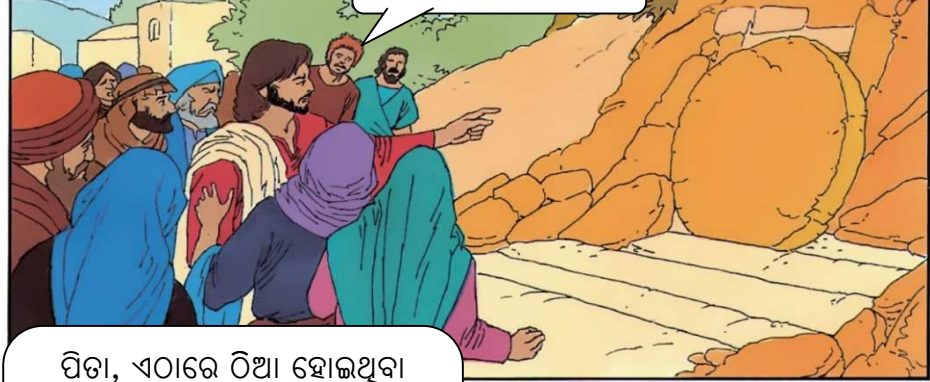
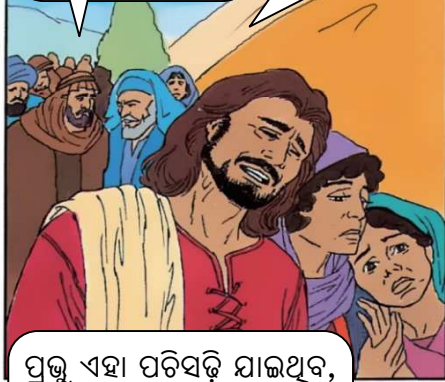
ପ୍ରଭୁ, ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବେ !

ଦେଖ ସେ ପ୍ରକୃତରେ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
କରୁଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ ଲାଜାରଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରି
ନ ଥାନ୍ତେ ?

ଏହିଠାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଟି କନାରେ ଗୁଡ଼ା
ହୋଇ ପଥରର କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ।

ପଥରଟିକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଅ !

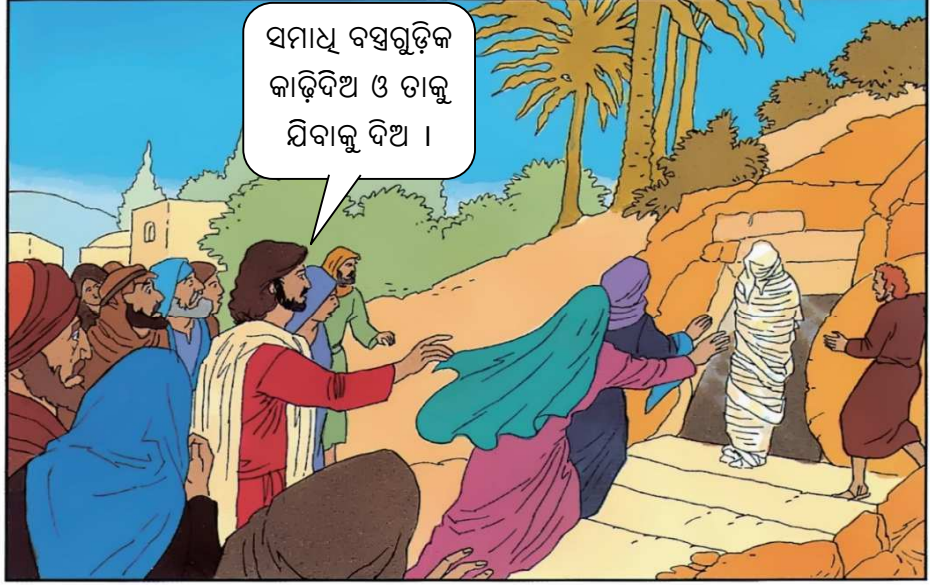
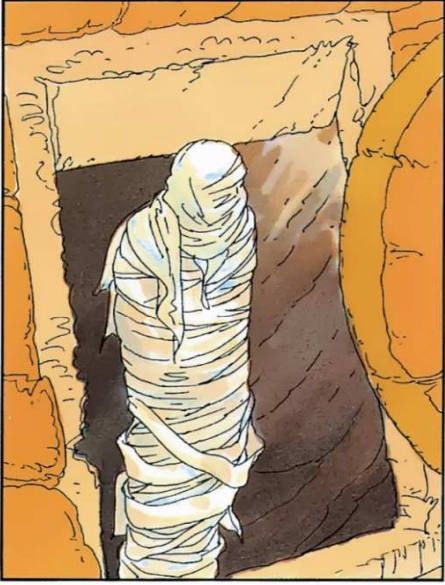
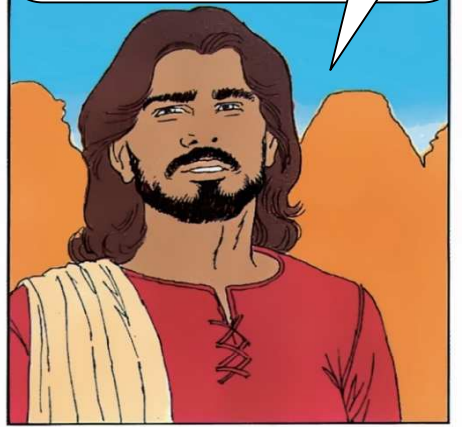


ପ୍ରଭୁ ଏହା ପଚାରିବେ ଯାଇଥିବ,
କାରଣ ମରିବାର ଚାରିଦିନ
ହୋଇଗଲାଣି...

ତୁମେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ମହିମା ଦେଖିବ ।

ପିତା, ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ
ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ପଠାଇଛ,
ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହା କହୁଛି ।

ଲାଜାର,
ବାହାରି ଥାଅ !



ସମାଧି ବସ୍ତ୍ରରୁଡ଼ିକ
କାଢ଼ିଦିଅ ଓ ତାକୁ
ଯିବାକୁ ଦିଅ ।

ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିପତିମାନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ ।



ଏହି ଲୋକ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଛି ।

ଆମେ ଯଦି ଏହିପରି ଭାବେ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଉ, ତେବେ ରୋମୀୟମାନେ ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।

ସେମାନେ ଆମର ମନ୍ଦିରକୁ ଓ ଆମ ଜାତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବେ !

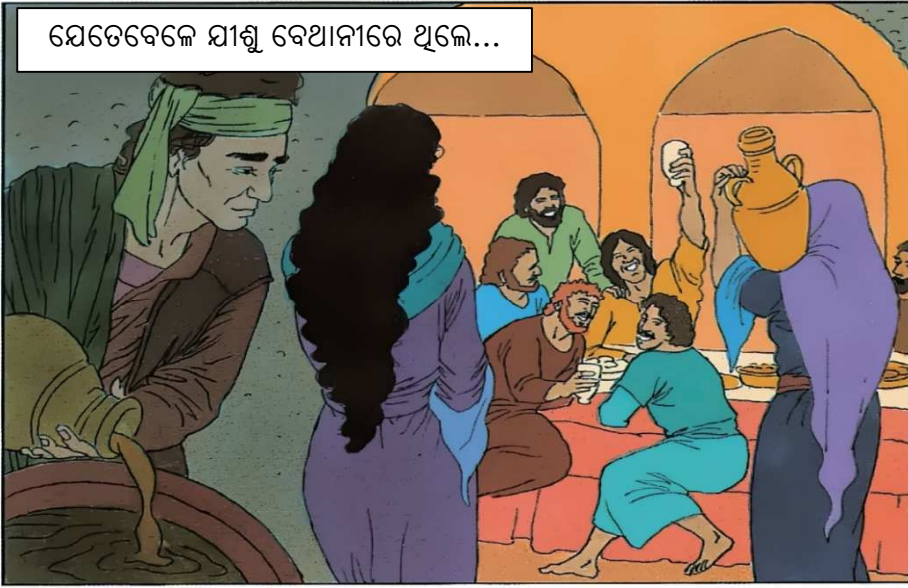
ତୁମର କ'ଣ ଟିକେ ବି ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ! ସମଗ୍ର ଦେଶ ଧ୍ବଂସ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଏ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିବା ବରଂ ଭଲ ।



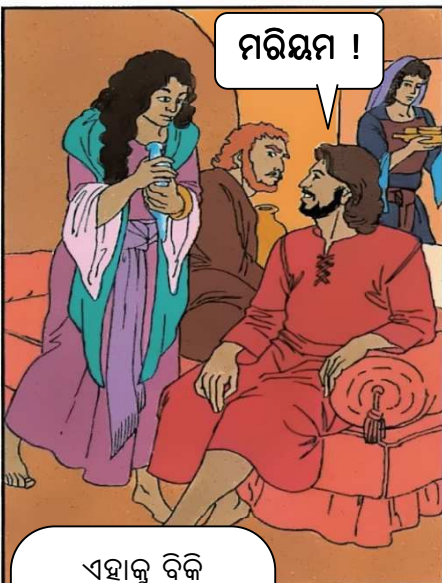
ସେଥିପାଇଁ ଯୀଶୁ ମରିବା ଉଚିତ୍ !

ସେହି ସମୟଠାରୁ ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜିଲେ । ସେହିମାନେ ହିଁ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବେ ।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ବେଥାନୀରେ ଥିଲେ...



ଏହି ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ! ଏ
ତ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ !



ମରିୟମ !



ଏହାକୁ ବିକି
ଚଙ୍କାଗୁଡ଼ିକ
ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲେ ବରଂ ଭଲ
ହେଇଥାଆନ୍ତା !

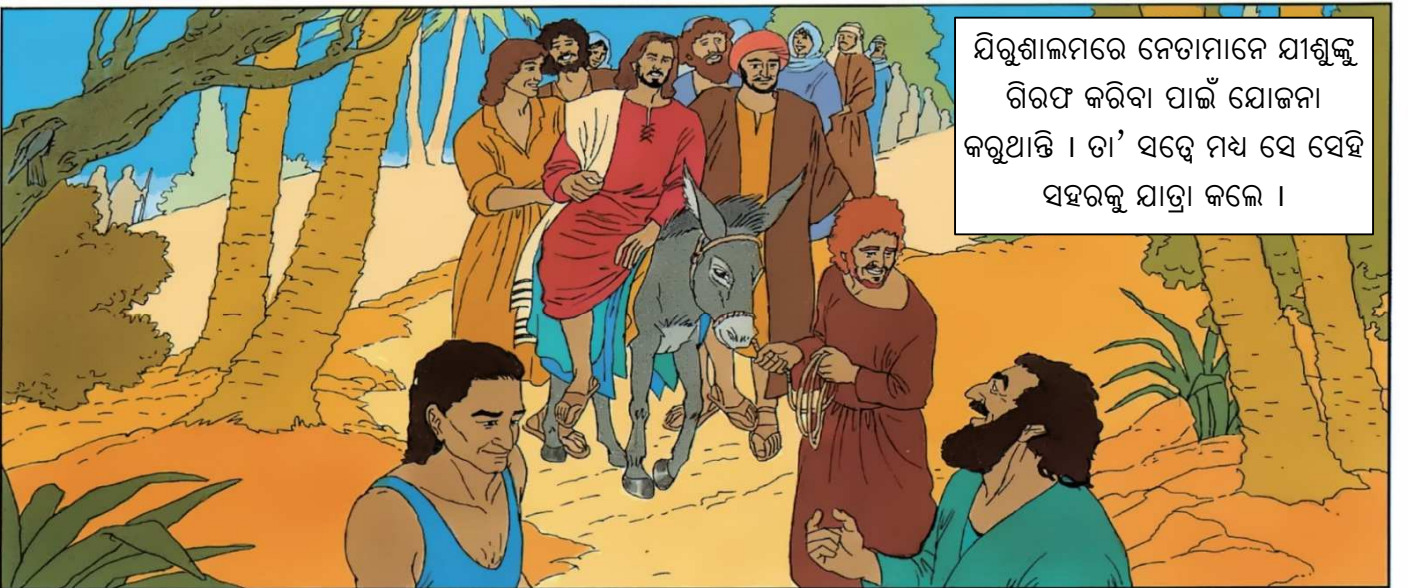


ତାକୁ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯିହୁଦା ।
ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋର
ଶରୀରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ।

ନିଷ୍ଠାରପର୍ବର ଭୋଜ ପାଖେଇ ଆସୁଥାଏ ।
ଯିରୁଶାଲମରେ ଲୋକଗହଳି ବହୁଥାଏ ।



ଯିରୁଶାଲମରେ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା
କରୁଥାନ୍ତି । ତା' ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି
ସହରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।





ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ
ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଶୀଘ୍ର !

ତଞ୍ଚିଲ କର !

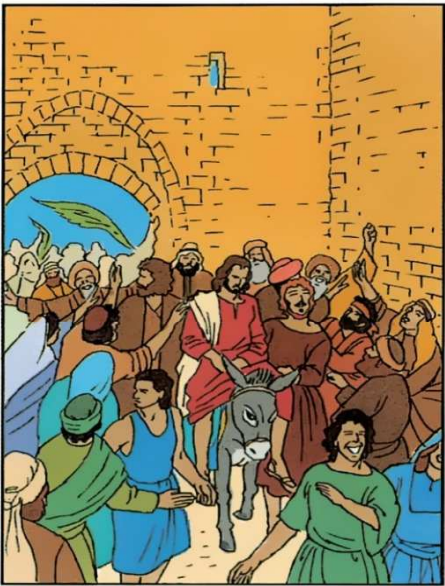


ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିଏ
ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ !

ଇସ୍ରାଏଲର
ରାଜା !



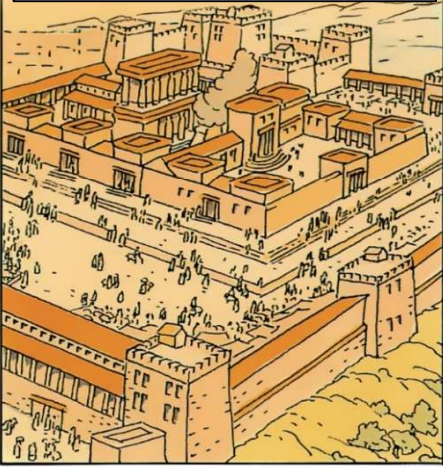
Jerusalem, if you
just knew how to
receive peace. But
you don't want to.



ଆମ ପଛରେ
କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ସାରା ଦୁନିଆଟା ତା
ପଛରେ ଗଲାଣି ।

ରାଜଧାନୀ ସହରରେ ଥିବା ମନ୍ଦିରଟି
ଉପାସନାର ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ।



ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସମୟରେ ମେଷମାନଙ୍କୁ
ବଳି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।



ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ପୂର୍ନମିଳନ
ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବଳି
ଦିଆଯାଉଥିଲା ।



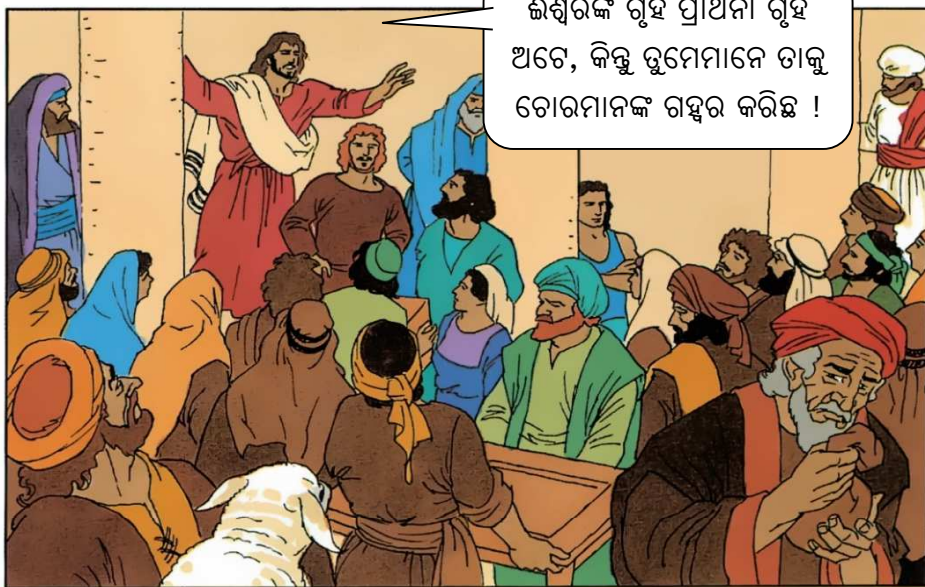
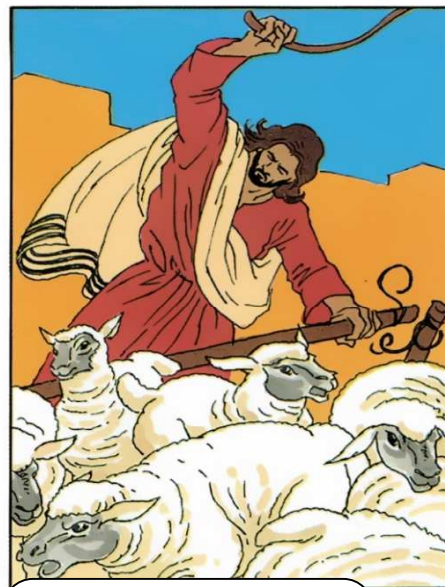
କିନ୍ତୁ କେଉଁ ବଳିକୃତ ମେଷ ପ୍ରକୃତରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ମୁକ୍ତ
କରିପାରେ ?



ମନ୍ଦିରରେ ରାଜକର୍ମଚାରୀମାନେ ବାଣିଜ
ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।



ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ
ଅଛନ୍ତି...



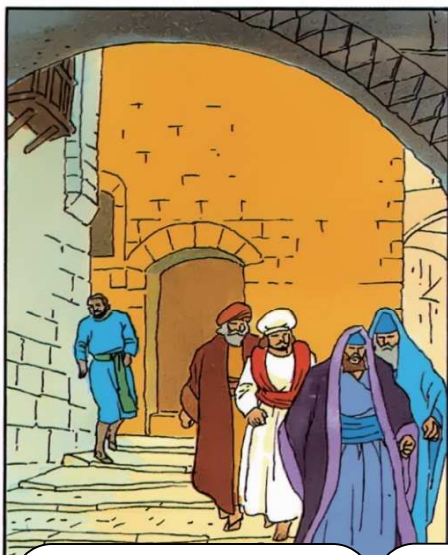
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାକୁ ଗୋରମାନଙ୍କ ଗହ୍ଵର କରିଛ !



ସେ ବହୁତ ଭୟଙ୍କର, ଲୋକମାନେ ତା'ର ପ୍ରତିଟି କଥାକୁ ମାନୁଛନ୍ତି ।



ଆମେ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ପାରୁ ତାକୁ ହରେଇ ଦେବା ଭଲ ।

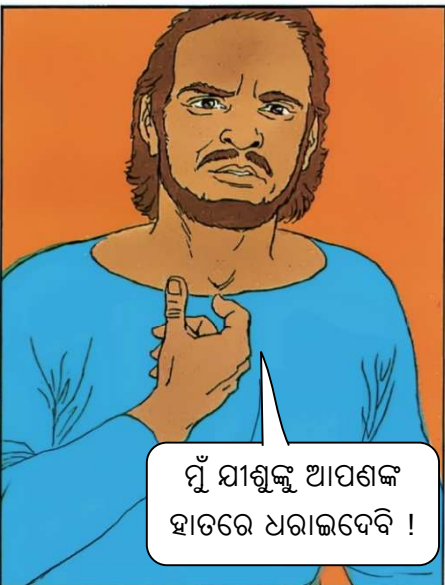


ଯଦି ଆମେ କିଛି କୌଶଳ କରିବା ତେବେ ତାକୁ ଧରିପାରିବା ଆଉ ତା' ପରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବା ।

କିନ୍ତୁ ପର୍ବ ସମୟରେ ନୁହେଁ । ନିଆରପର୍ବ ସମୟରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ହେଉ ବୋଲି ଆମେ ଚାହୁଁନା ।

ତା' ପାଇଁ ଆପଣମାନେ ମୋତେ କେତେ ଟଙ୍କା ଦେବେ ?

ଇଏ ଯିହୁଦୀ, ତା'ର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ।

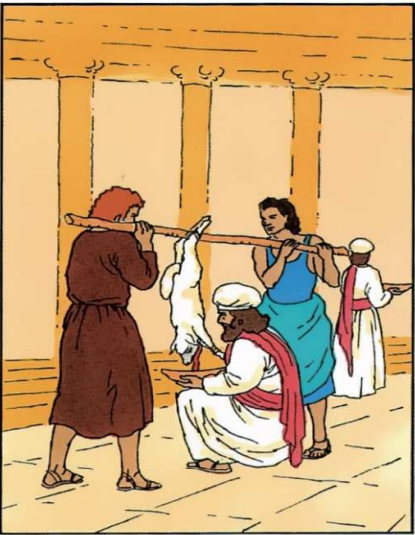


ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେବି !

ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ତତେ ୩୦ଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଦେବୁ, ଗୋଟେ ଦାସର ମୂଲ୍ୟ ଦେବୁ ।



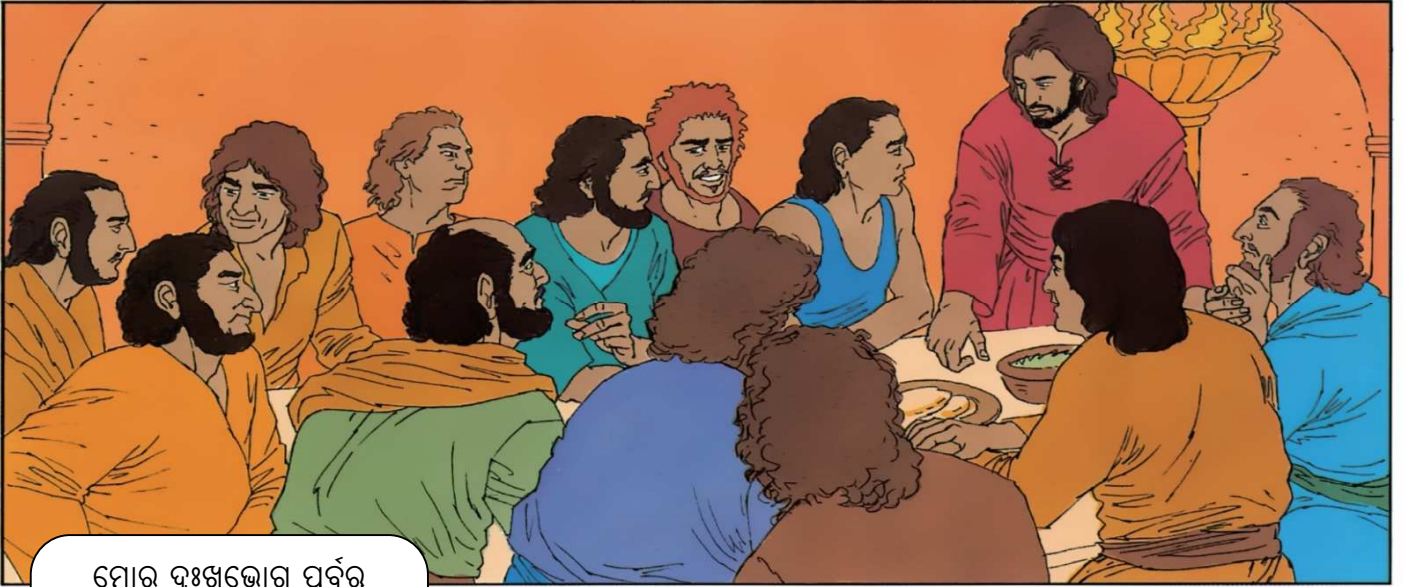
ଯଦିଓ ଧର୍ମନେତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ସବୁପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଥିଲେ ତଥାପି ଯୀଶୁ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ଭୋଜର ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।



ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ୧୨ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ଭୋଜରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।



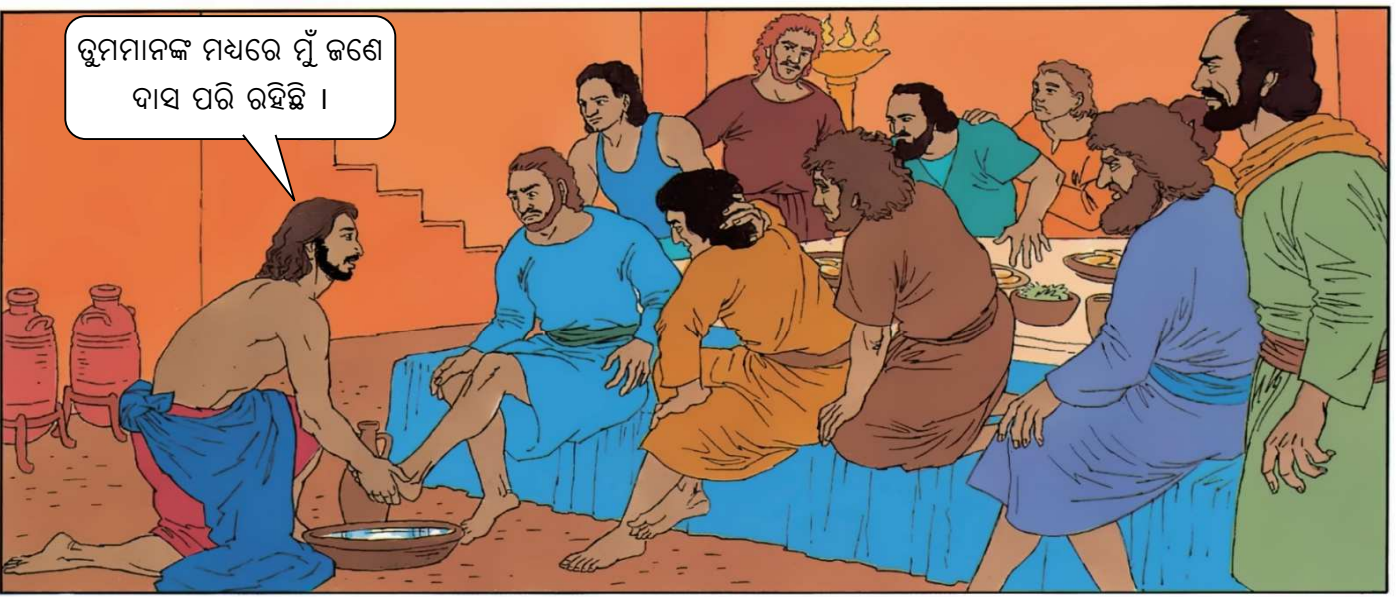
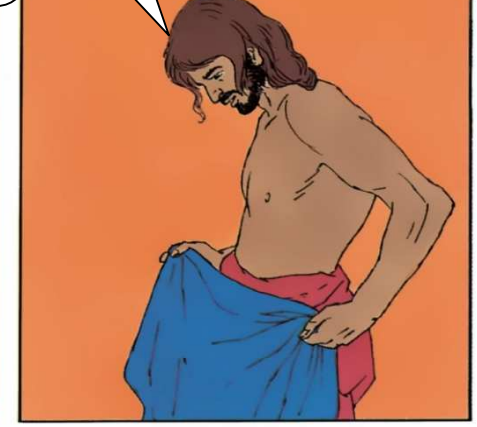
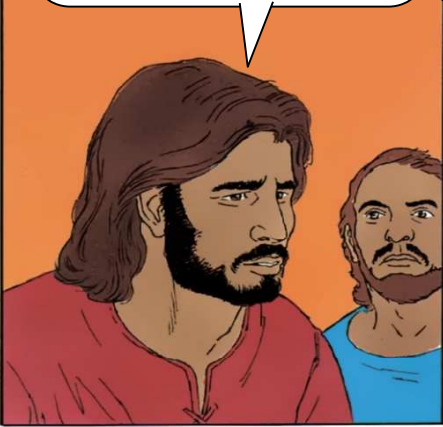
ଆଜି ରାତିରେ ମୁଁ ଏହା କରିବି !



ମୋର ଦୁଃଖଭୋଗ ପୂର୍ବରୁ
ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ନିଷ୍ଠାର
ପର୍ବର ଭୋଜ ପାଳନ କରିବାକୁ ମୁଁ
ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲି ।

ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କର ଦାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସେହିପରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଯିଏ ନେତା ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାସ ହେଉ ।



ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଜଣେ
ଦାସ ପରି ରହିଛି ।



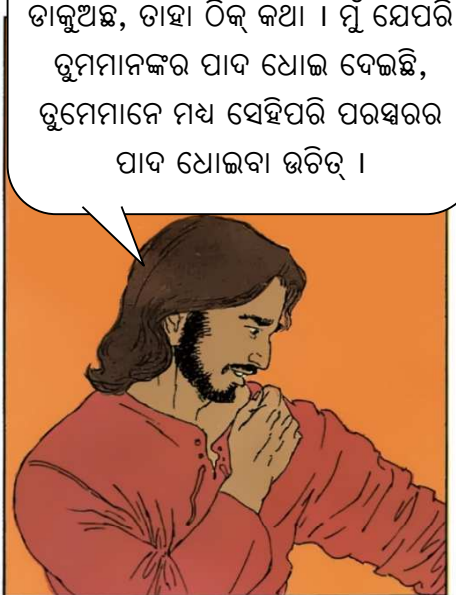
ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କ'ଣ ଜଣେ ଦାସ ପରି ମୋର ପାଦ ଧୋଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ନା ! କଦାପି ନୁହେଁ !

ମୁଁ ଯଦି ତୁମର ପାଦ ନ ଧୁଏ, ତେବେ ମୋ' ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ।



ପ୍ରଭୁ, ତା'ହେଲେ ମୋର ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ !

ଯେ ଗାଧେଇ ସାରିଛି, ତା'ର କେବଳ ପାଦ ଧୋଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।



ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକୁଅଛ, ତାହା ଠିକ୍ କଥା । ମୁଁ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ୍ ।



ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ' ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିବ ।

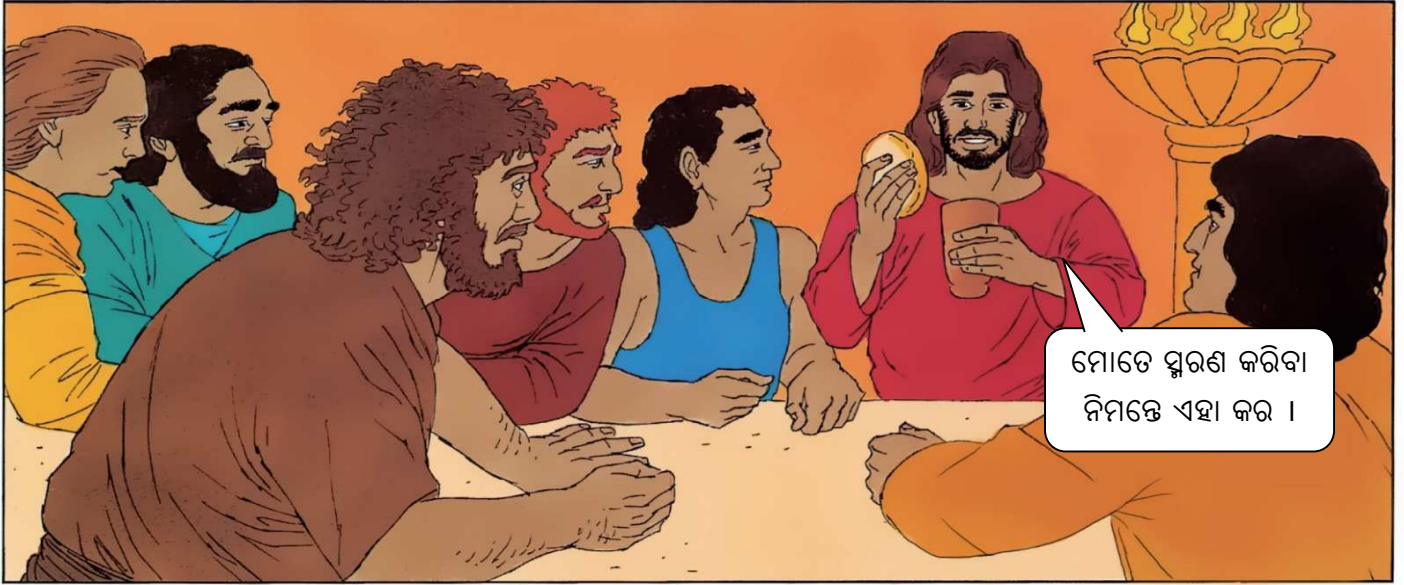
କେବେ ନୁହେଁ !

ମୁଁ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିବି ?

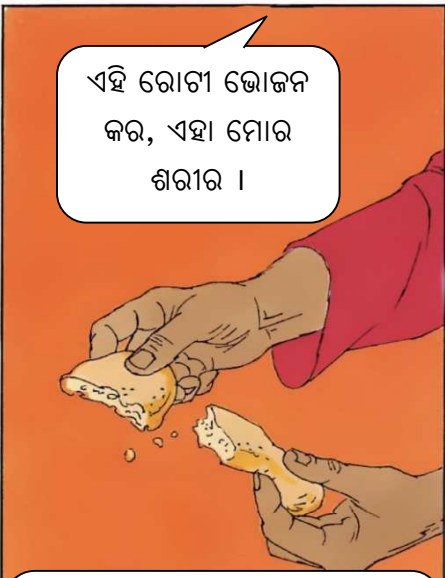


ଯିହୁଦା, ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର ।

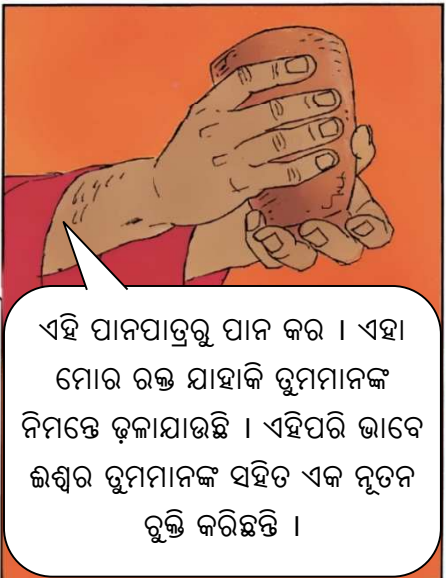




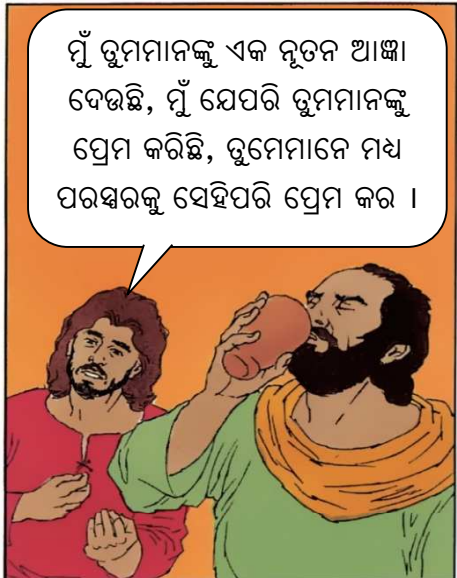
ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କର ।



ଏହି ରୋଟୀ ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋର ଶରୀର ।



ଏହି ପାନପାତ୍ରରୁ ପାନ କର । ଏହା ମୋର ରକ୍ତ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଢଳାଯାଉଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ଇଶ୍ଵର ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।



ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି, ମୁଁ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କର ।



ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଥିବ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ।



ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଜୀବନ ଦେଇ ଦେବି ।



ପିତର, କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ ତମେ ମୋତେ ଡିନିଅର ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ ।

ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟା ପରେ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ଯିହୁଦା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ...

ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପବିତ୍ରଥାୟାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚିରକାଳ ରହିବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛି, ତା'ର ପଥ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ।

ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ । ମୋ' ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

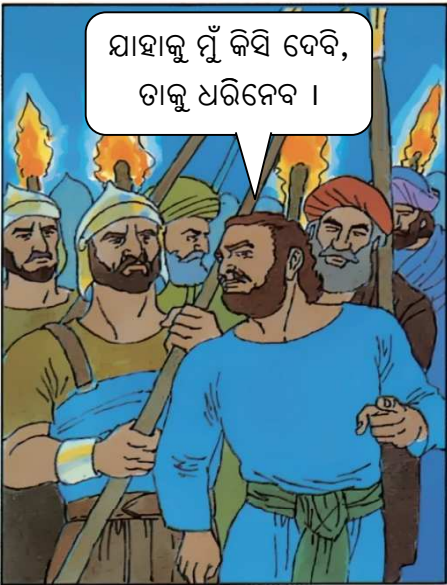
ତୁମେମାନେ ଏହିଠାରେ ଥାଅ । ମୁଁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ପିତା, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ଏହି କଷ୍ଟ ମୋ' ପାଖରୁ ଦୂର କର ।

ତଥାପି, ମୋର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।



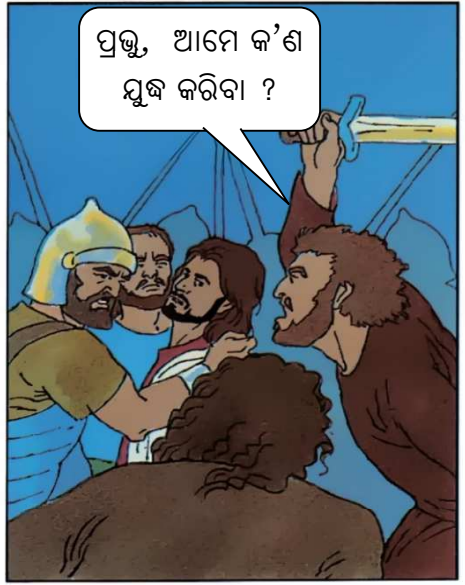
ତୁମେମାନେ କିପରି ଏକା ସମୟରେ ଏମିତି ଶୋଇପଡ଼ିଲ ? ଉଠ ! ଯିଏ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ ସେ ଏହିଠାରେ !



ଯାହାକୁ ମୁଁ କିସି ଦେବି, ତାକୁ ଧରିନେବ ।



ହେ ଗୁରୁ !
ଯିହୁଦୀ, ତୁମେ କ'ଣ ବୁଝନ୍ ଦେଇ ମସୀହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରୁଛ ?



ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କ'ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ?



ନାହିଁ !



ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ଧରି ନେଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନେତା ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା ।
 ପିତର ଓ ଯୋହନ କିଛି ଦୂରରୁ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ ।



ପିତର ରାଜଉଆସ
 ଭିତରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।



ତୁମେ କ'ଣ ତାଙ୍କ
 ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲ ?



ନା ! ମୁଁ ସେହି ଲୋକକୁ
 ଜାଣେ ନାହିଁ !

ତୁମେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ
 ଭିତରୁ ଜାଣେ ନୁହଁ ?

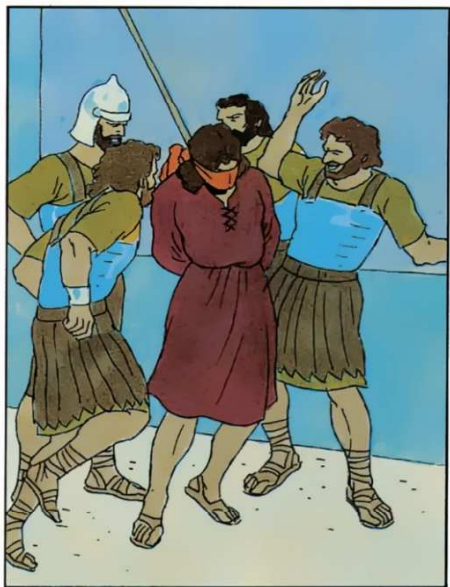
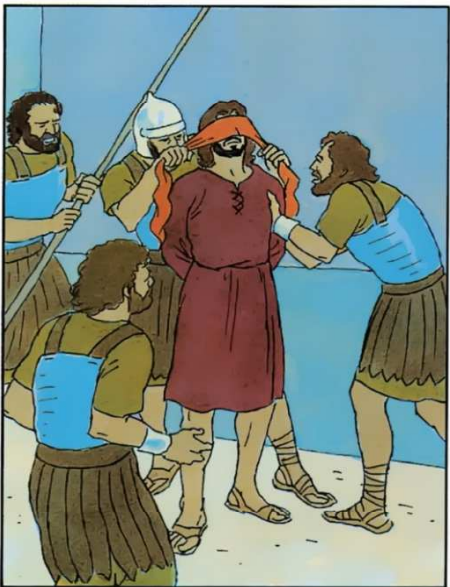


ମୋଟେ ନୁହେଁ !

ମୁଁ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣେ ତୁମେ
 ସେଠାରେ ଥିଲ ! କାରଣ ତୁମେ
 ଜଣେ ଗାଳିଲୀୟ !



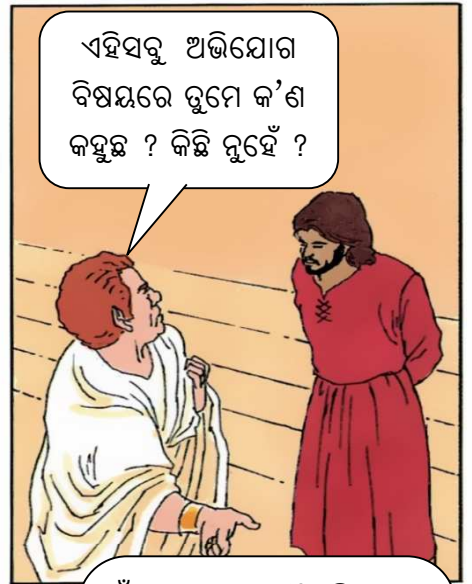
ତମେ କାହା ବିଷୟରେ କ'ଣ
 କହୁଛ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।



ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟପାଳ ପିଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ
 ଅଣାଗଲା । ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପାଟିଦୁଣ୍ଡ କରି
 ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗମାନ ଆଣିଲେ ।



ଏହିସବୁ ଅଭିଯୋଗ
 ବିଷୟରେ ତୁମେ କ'ଣ
 କହୁଛ ? କିଛି ନୁହେଁ ?



ତୁମେ କ'ଣ
 କରୁଛ ?

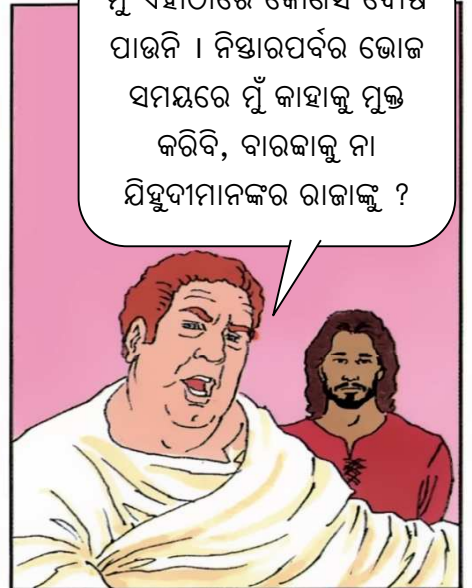
ମୁଁ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ
 କରିବା ପାଇଁ ଏ
 ଜଗତକୁ ଆସିଛି ।



ସତ୍ୟ କ'ଣ ?



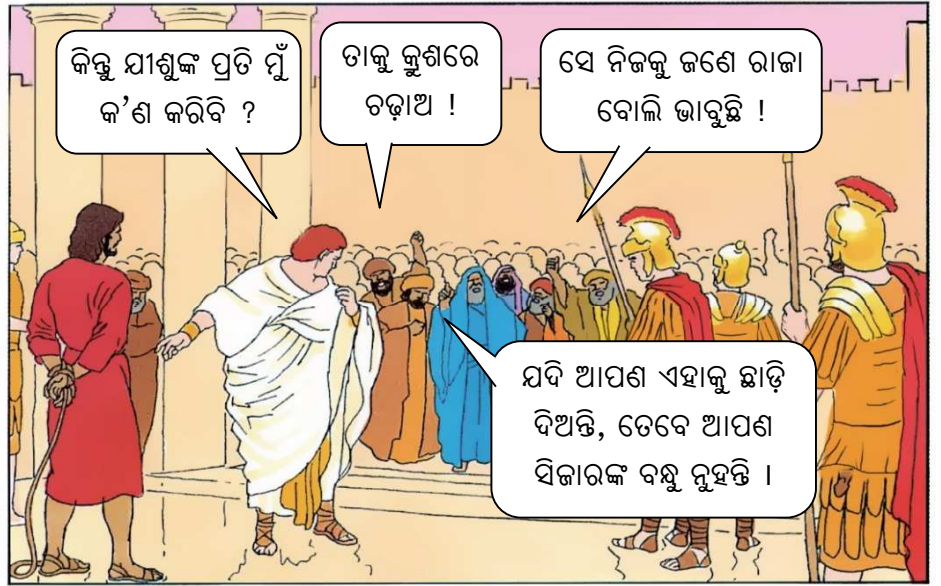
ମୁଁ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ
 ପାଇନି । ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଭୋଜ
 ସମୟରେ ମୁଁ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ
 କରିବି, ବାରଜାକୁ ନା
 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜାକୁ ?





ବାରଦା !

ବାରଦା !

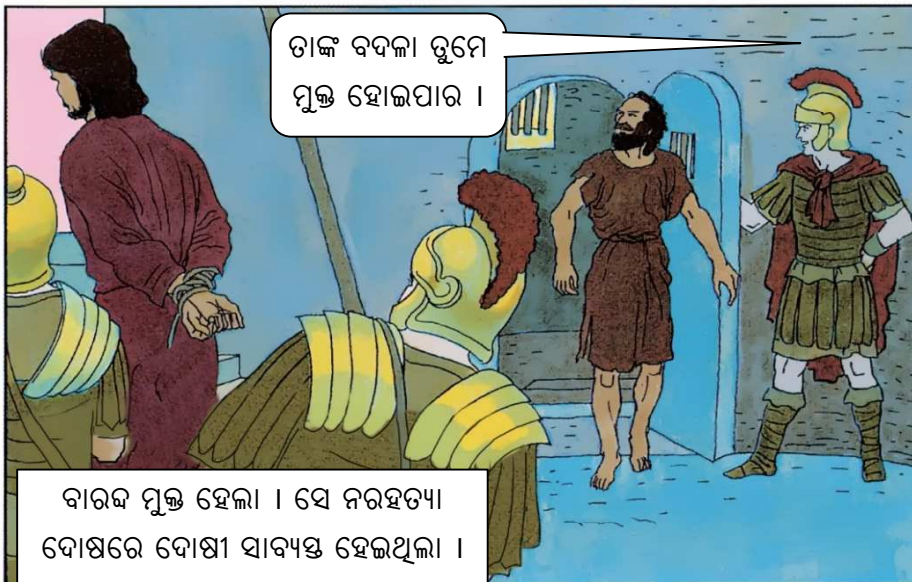


କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?

ତାକୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ !

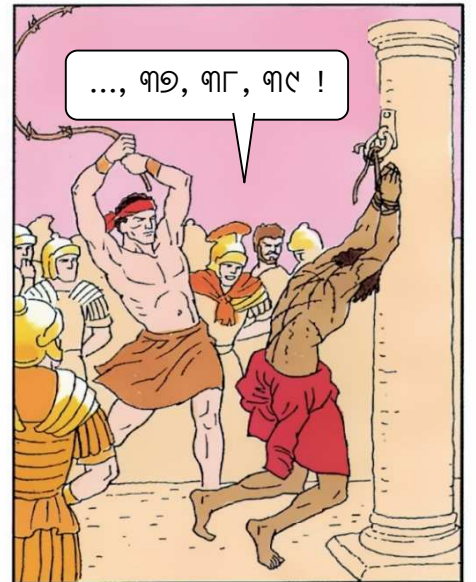
ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ରାଜା ବୋଲି ଭାବୁଛି !

ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସିଜାରଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ନୁହନ୍ତି ।



ତାଙ୍କ ବଦଳା ତୁମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାର ।

ବାରଦା ମୁକ୍ତ ହେଲା । ସେ ନରହତ୍ୟା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।



..., ୩୭, ୩୮, ୩୯ !



ଏହାର ରକ୍ତପାତରେ ମୁଁ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ।



ହେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା !



ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖ !

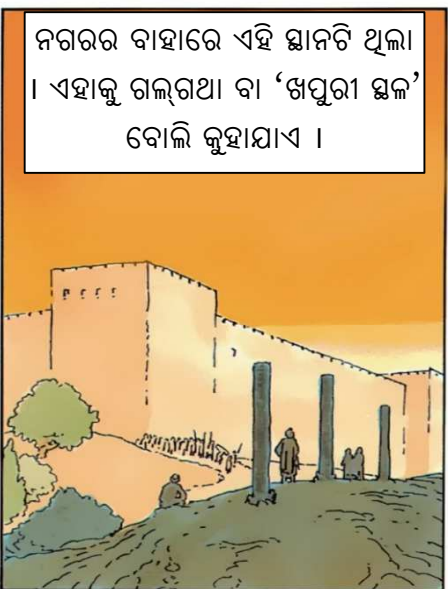
ତାକୁ କୁଶରେ
ଚଢ଼ାଅ !

ତାକୁ କୁଶରେ
ଚଢ଼ାଅ !

ତାକୁ କୁଶରେ
ଚଢ଼ାଅ !



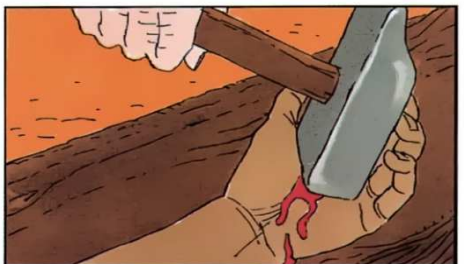
ପିଲାଟ ସେହି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର
କଲେ । କୁଶବିଜ କରି ମାରିବା ଥିଲା ଏକ
ଭୟଙ୍କର ଦଣ୍ଡାଦେଶ । ଯୀଶୁ କୁଶକାଠକୁ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନଶାରେ ବୋହି ବୋହି
ଯୀରୁଶାଲମ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗଲେ ।



ନଗରର ବାହାରେ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଥିଲା
। ଏହାକୁ ଗଲଗଥା ବା 'ଖପୁରୀ ଛଳ'
ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।



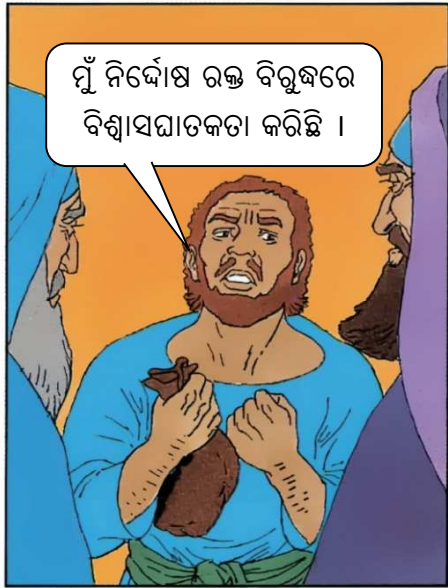
ଏହିଠାରେ ସୈନିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
କୁଶାପିତ କଲେ ।





ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ତା'ର କାମ ପାଇଁ ଗଭୀର ଅନୁତାପ କଲା ।

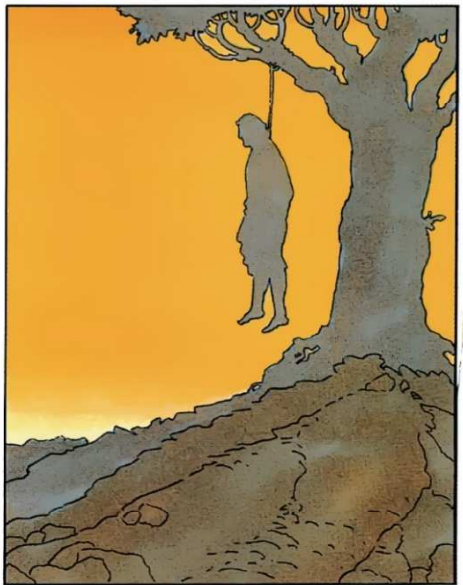
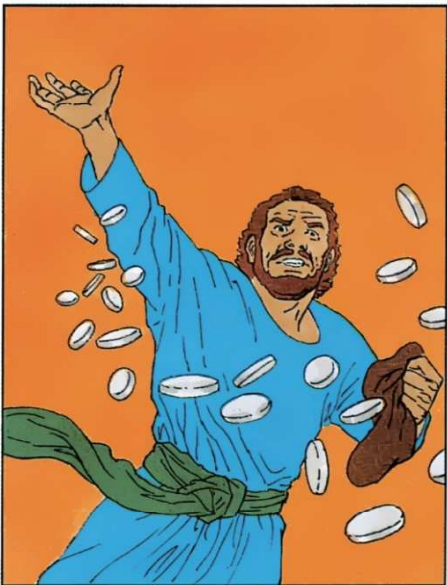
ମୁଁ ଭୁଲ୍ କରିଛି ।



ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିଛି ।



ଆମର ସେଥିରେ କ'ଣ ଅଛି ? ଏଇଟା ତୋର ସମସ୍ୟା !



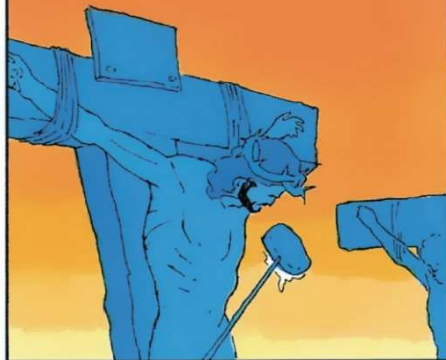
ଯୀଶୁ ଦୁଇଜଣ ଅପରାଧୀଙ୍କ ମଝିରେ କୁର୍ଶାପିତ ହେଲେ ।

ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣୁ ନାହାନ୍ତି ।

ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ ଖୋଦିତ ଏକ
ଲେଖାକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଗଲା ।
ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା : “ଯୀଶୁ,
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ।”



ଯୀଶୁ ପିତ୍ତମିଶ୍ରିତ ପାଣି
ପିଇବାକୁ ମନା କଲେ ।



ସୈନିକମାନେ ତାଙ୍କର ଲୁଗା
ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।



ହଁ ! ସେ କ’ଣ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
କରି ନଥିଲା ?



ତୁ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର,
ତେବେ କୁଣ୍ଡରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆ !

ନିଜକୁ ପୁଣି
ଆମମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କର !

ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଟିକେ ସମ୍ମାନ ଦେ । ଆମେ ତ ଆମ
ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହାନ୍ତି ।



ଆପଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ
ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବେ !



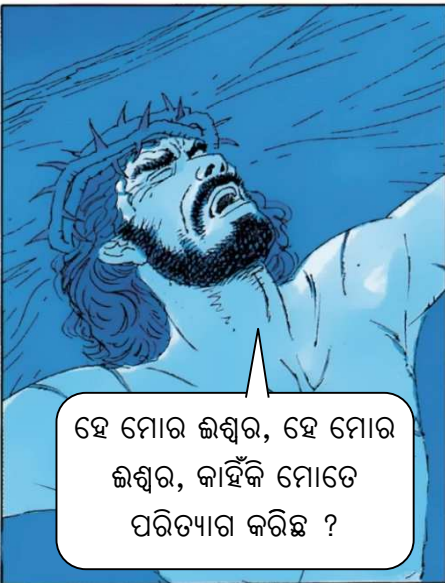
ମୁଁ ତୁମକୁ କଥା ଦେଉଛି, ତୁମେ
ଆଜି ମୋ’ ସହିତ ପାରଦୀଶରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ଦିନ ୧୨ଟା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ
କୌଣସି ଆଲୋକ ରହିଲା ନାହିଁ ।
ସବୁକିଛି ଅନ୍ଧକାର ହେଇଗଲା ।



ଯୀଶୁଙ୍କର ମାତା ମରିୟମ ଓ
ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ କୁଣ୍ଠ
ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।

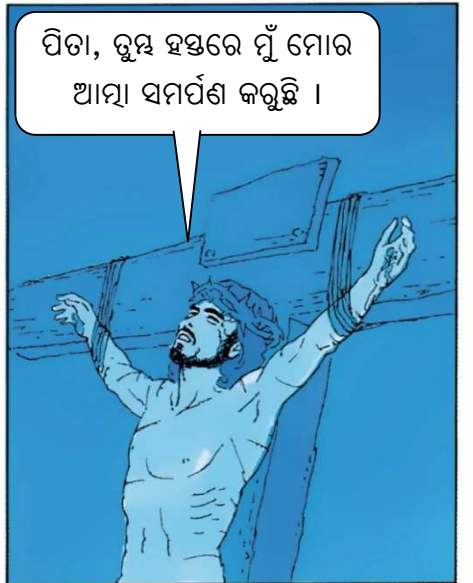
ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ମାଁ
ଓ ତୁମେ ପୁଅ ।



ହେ ମୋର ଇଶ୍ଵର, ହେ ମୋର
ଇଶ୍ଵର, କାହିଁକି ମୋତେ
ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ ?



ମୋତେ ଦୃଷ୍ଟା
ଲାଗୁଛି !



ପିତା, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ମୋର
ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ କରୁଛି ।



ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ଅପରାହ୍ଣ ତିନିଟା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଜଣେ ସୈନିକ ବଢ଼ିଆରେ ତାଙ୍କର କନ୍ଧକକୁ ଆଘାତ କଲା । ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ବୋହି ଆସିଲା ।



ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଯାଏ : ସେ ନୀରବ ମେଷ ପରି ଲୋମଛେଦକ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିରହିଲେ ।



“ସେ ଆମ ଅଧର୍ମ ପାଇଁ ଯତ୍ନବିଷତ ହେଲେ ଓ ଆମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ।” କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମୃତ ।



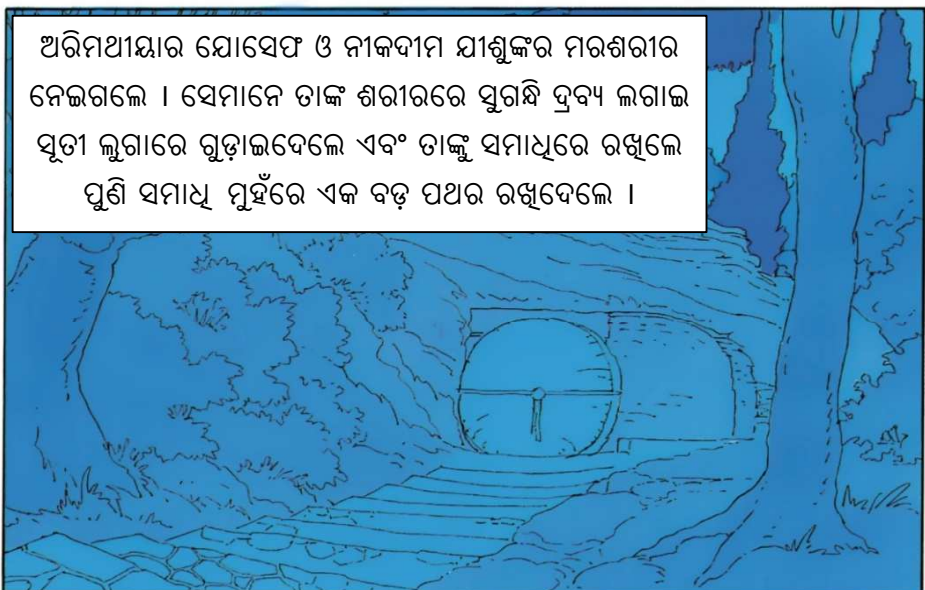
ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ସେ କ’ଣ ସେହି ମସୀହ ଥିଲେ, ନା ନାହିଁ ?



ଆସ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇପାରିବା କି ନାହିଁ ପଚାରିବା ।



ଅରିମଥୀୟାର ଯୋସେଫ ଓ ନୀକଦୀମ ଯୀଶୁଙ୍କର ମରଣଶରୀର ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଲଗାଇ ସୂତୀ ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼ାଇଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ ପୁଣି ସମାଧି ମୁହଁରେ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ରଖିଦେଲେ ।



ବିଶ୍ରାମବାର ପରେ ଅତି ଭୋରରୁ
ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ପଥର ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ ଥିବା
ସମାଧି ପାଖକୁ ଗଲେ...

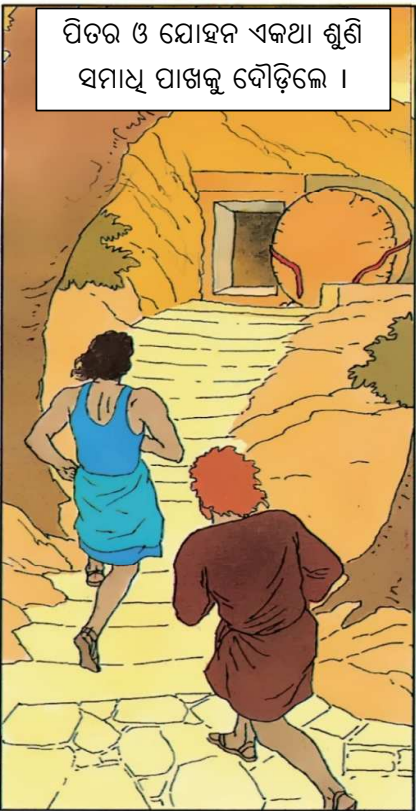


ପଥରଟା ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇଛି !

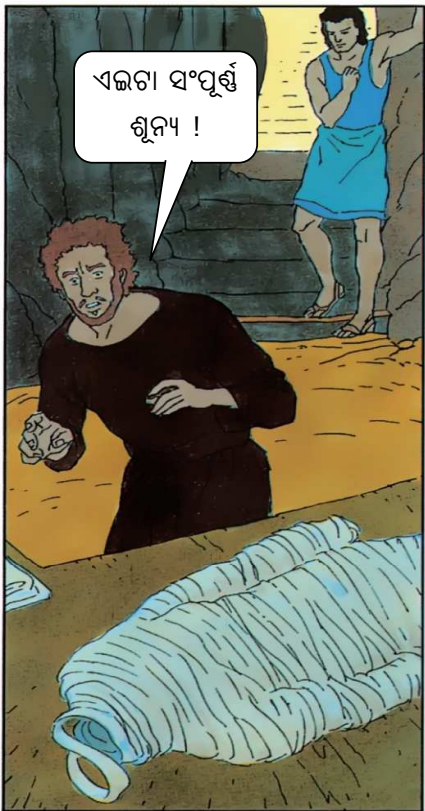
ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତଙ୍କୁ
କାହିଁକି ଖୋଜୁଛ ? ସେ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ଯାଅ ଓ
ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ !



ପିତର ଓ ଯୋହନ ଏକଥା ଶୁଣି
ସମାଧି ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ।



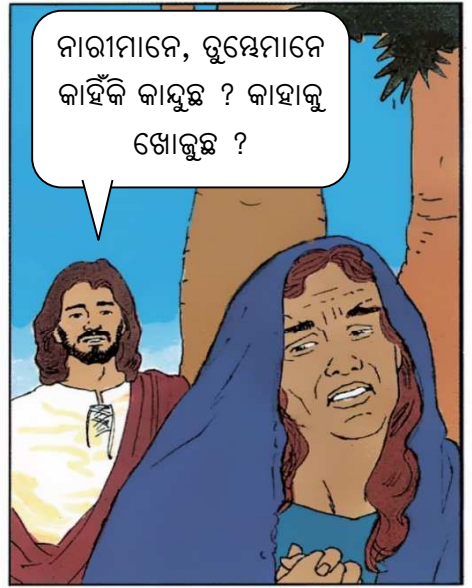
କ'ଣ ହେଲା ?



ଏଇଟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶୂନ୍ୟ !



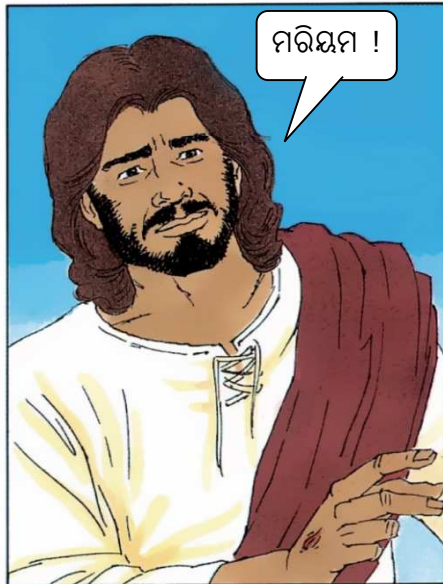
ସମାଧି ପାଖ
ବଗିଚାରେ ...



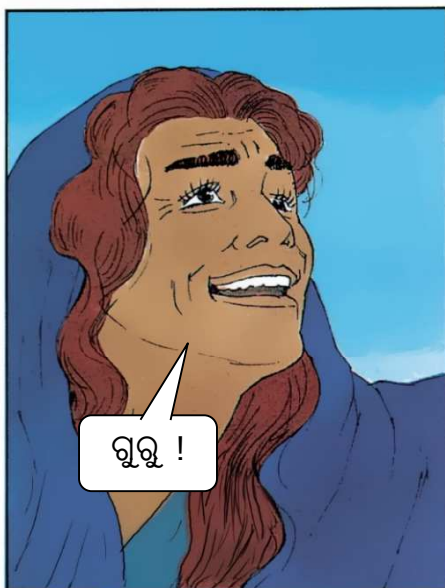
ନାରୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ ? କାହାକୁ
ଖୋଜୁଛ ?



ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ
କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ନେଇ
ଯାଇଅଛନ୍ତି ?



ମରିଯମ !



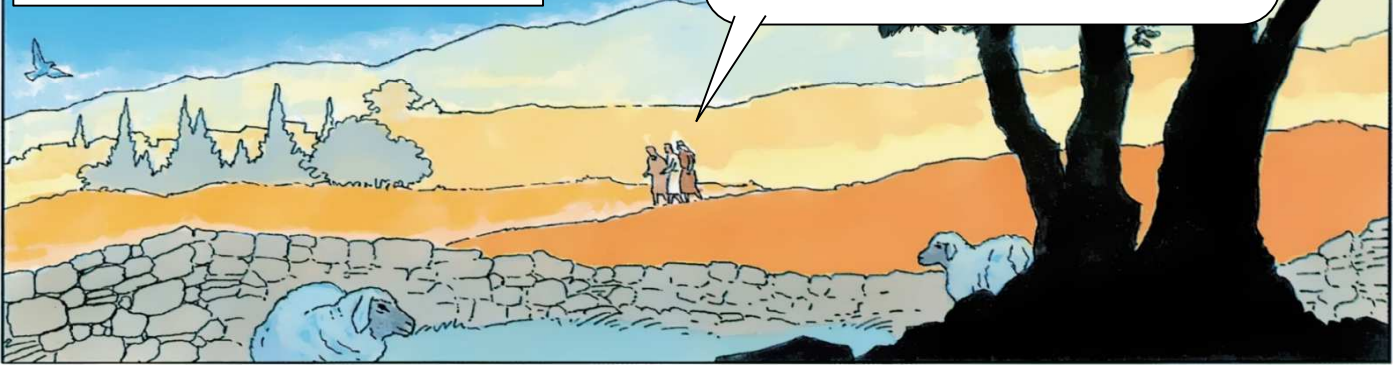
ଗୁରୁ !



ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ ।
ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କୁହ
ଯେ, ମୁଁ ମୋହର ଏବଂ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ପୁଣି
ମୋହର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛି ।

ସେହିଦିନ ଦୁଃଖରେ ନିରାଶ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା
ଯୀଶୁଙ୍କର ଦୁଇ ଅନୁଗାମୀ ରାସ୍ତାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର
ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଯାଉଥିବା
ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଜଣେ ପଥକଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ।

ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁନାହିଁ ? ଏହି ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହି ନିଜ ଗୌରବରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବା କ'ଣ ମସୀହଙ୍କ ଉଚିତ୍ ନ ଥିଲା ?
ଏହି ସବୁ ପରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି !



ହଠାତ୍ ଦିନରେ ଖାଇବା
ସମୟରେ ଅତିଥି କେଉଁଆଡ଼େ
ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ...

କିନ୍ତୁ ସେହି ଜଣକ ସ୍ୱୟଂ ଯୀଶୁ ଥିଲେ !



ସେମାନେ ସଂଗେ ସଂଗେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ !

ମରିଯମ ଓ ପିତର
ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି !



ହଠାତ୍...

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଶାନ୍ତି ହେଉ !

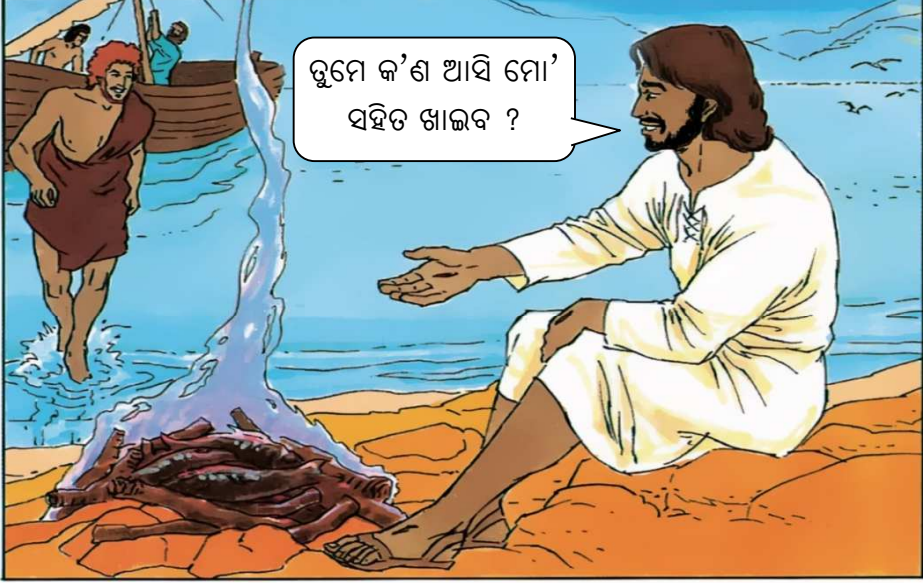


ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋତେ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ? ମୋର
ହାତ ଆଉ ପାଦ ଦେଖ !



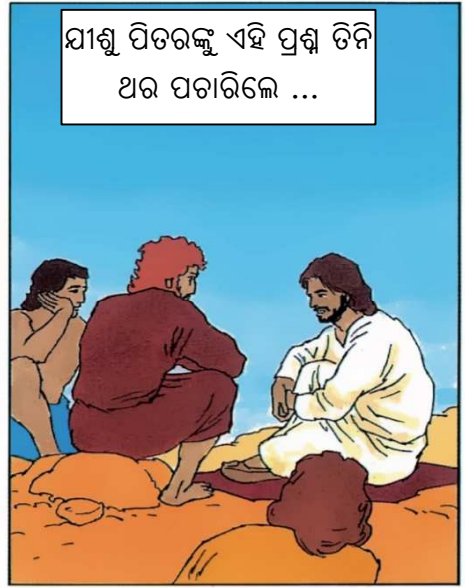
ମୋର ପ୍ରଭୁ,
ମୋର
ଇଶ୍ୱର !

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ୪୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ଦେଲେ । ଏପରିକି ସେ ଏକାଥରେ ୫୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ । ଦିନେ ତାଙ୍କର କେତେକ ପ୍ରେରିତ ଶିଷ୍ୟ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦରେ ମାଛ ଧରୁଥିଲେ...





ପିତର, ତୁମେ କ'ଣ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ କର ?

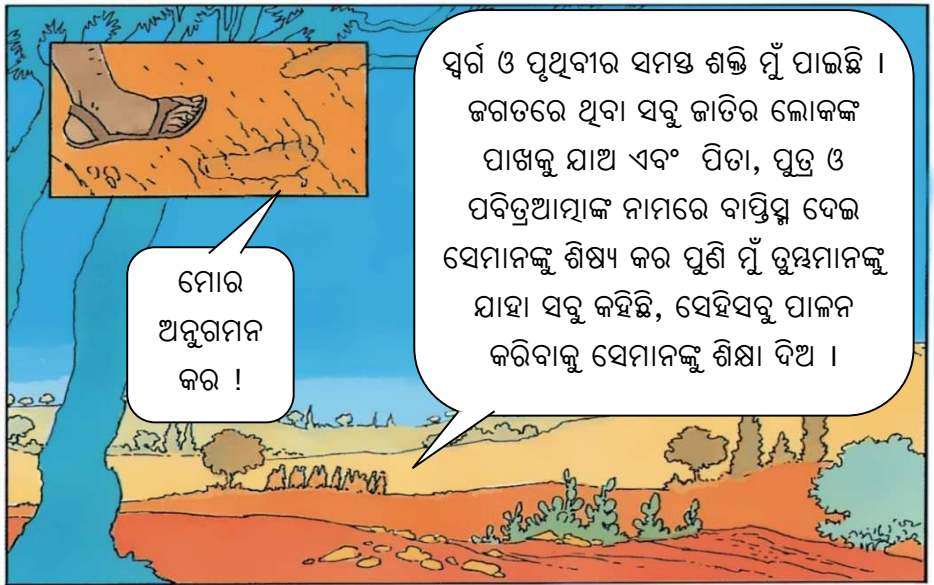


ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତିନି ଥର ପଚାରିଲେ ...



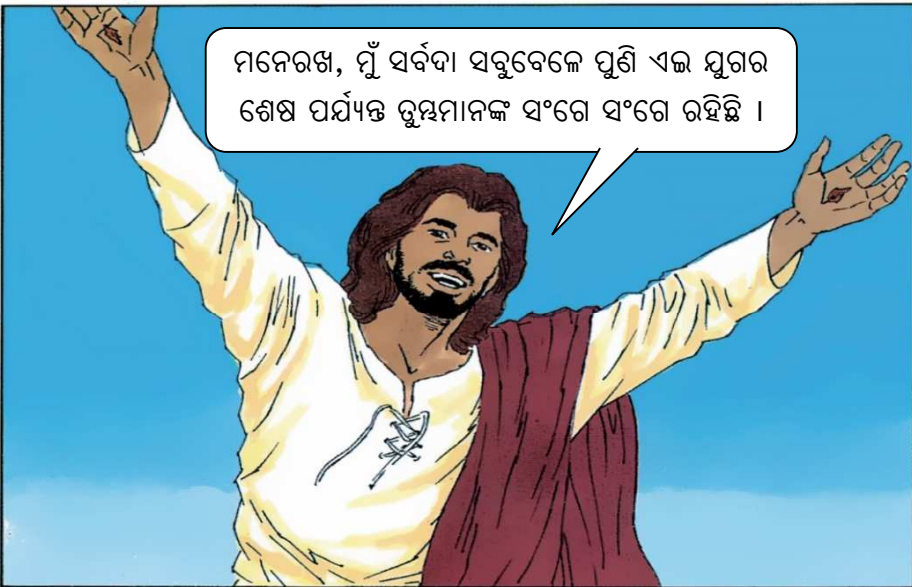
ହଁ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ ।

ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅ !



ମୋର ଅନୁଗମନ କର !

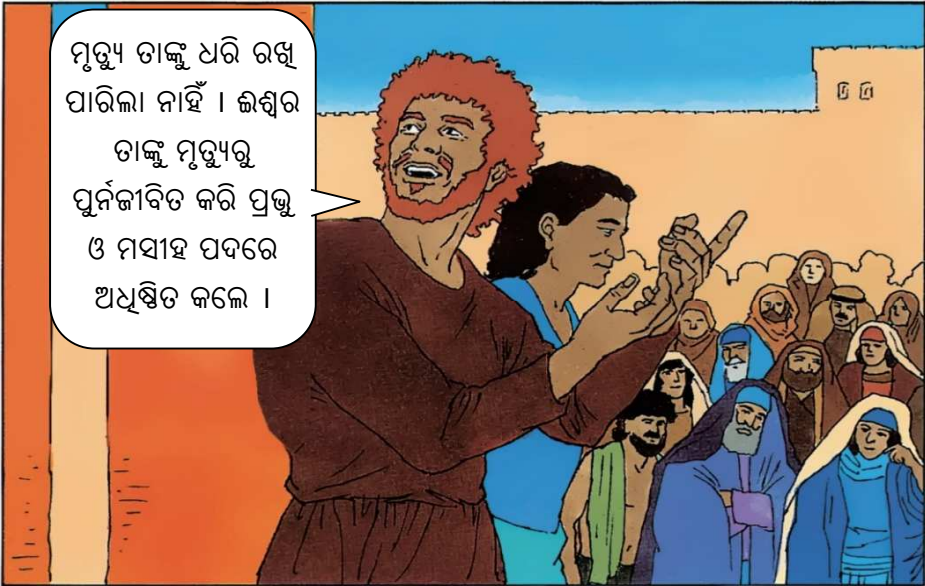
ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ମୁଁ ପାଇଛି । ଜଗତରେ ଥିବା ସବୁ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଏବଂ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର ପୁଣି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ କହିଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।



ମନେରଖ, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସବୁବେଳେ ପୁଣି ଏଇ ଯୁଗର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗେ ସଂଗେ ରହିଛି ।

ଏହି କଥା କହିସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଏ ଜଗତ ଛାଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ ବୋଲି କହିଗଲେ ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଜାଗି ରହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ମଧ୍ୟ ରହିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଲୋକ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।



ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁର୍ନଜୀବିତ କରି ପ୍ରଭୁ ଓ ମସୀହ ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କଲେ ।

ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।



ଯୀଶୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି !

ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଚିଠି ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଗଲା :



ଆମେ ଯେପରି ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଧାର୍ମିକତାରେ ଜୀବନ କାଟିବୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ କୁଣ୍ଠରେ ନିଜ ଶରୀରରେ ଆମର ପାପ ବହନ କଲେ ।

ଏବେ ପୃଥିବୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏକତ୍ର ବାଲବଳ ପାଠ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ମରଣ କରି ଏକତ୍ର ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗୁଛନ୍ତି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ପ୍ରେମରେ ଅଂଶୀ ହେବେ ।

ମଣିଷ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଯାଣି ସଫଳ କଲେ ।



ଯାଣି ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି !
ଧନ୍ୟବାଦୀ ହୁଅ ଓ ତାଙ୍କର
ଆରାଧନା କର ।



କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ
ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ଵାସ କରିବ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ
ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

WILLEM DE VINK

